

Tæppefald

Et Warhammer-scenarie
af Per Frederiksen

Tæppefald - Index

Tæppefald

Et Warhammer Fantasy Roleplay scenarie
af Per Frederiksen
Til Fastaval 2004

Kontakt:

Per Frederiksen
Bakkevej 16, 2. tv.
9400 Nørresundby
Tlf: 40 99 99 47
e-mail: teufelberg@hotmail.com

Tak til:

Jakob Bavnhøj: For at skrotte min oprindelige scenarie-intro.

Johan Tandrup Kensler: For uvurderlig hjælp med layout og redigering.

Maria Jensen (min kæreste): For STOR tålmodighed.

Rene Husted: For at stole på mig, når jeg sagde, at scenariet nok skulle blive færdigt.

Jakob Teglgaard Jacobsen, Kenned Hansen, Martin Andersen, Johanne Slot Pedersen og Christian Ørbech Pedersen: For feedback og god ro og orden under den originale spiltest.

Tæppefald er opsat i Quark XPress 5,0 og Adobe Photoshop 6,0. Scenariet er sat med Times-Roman og Caslon Antique.

Disclaimer: I would like to thank the creators and artists of the Warhammer Fantasy Roleplay game in advance for not suing my ass off. The drawings and copyrighted images used in this scenario are not my own creations, and are copyright of their respective creators and owners. Thanks guys!

Indhold

Tak	3
Om system, karakterark og terninger	3
Live-sekvenser og handout	4
Plottet	5
Teatret - en generel beskrivelse	5
Skurken og syndebukken	7
Skuespillere og bipersoner	8
Scene 1 - Audition	11
Scene 2 - Hvem er hvem?	11
Scene 3 - Skuespillet	12
Scene 4 - Interludium	12
Scene 5 - La Prima Donna	13
Scene 6 - Look! It's a dungeon	14
Scene 7 - Scenegennemgang	15
Scene 8 - Interludium II	15
Scene 9 - En advarsel	15
Scene 10 - Rygter og Ursula savnes	16
Scene 11 - Kostumer og makeup	18
Scene 12 - Elementerne bringes sammen	18
Scene 13 - En divas sidste rolle	18
Scene 14 - Ned i dybet	19
Scene 15 - En drastisk beslutning	21
Scene 16 - Interludium III	21
Scene 17 - Premieren	22
Scene 18 - Tæppefald	22
Scene 19 - Epilog	25
Appendix - Bipersoner	
Appendix . Spilpersoner	
Appendix - Handout	

Tæppefald - Baggrund

Denne grå kasse vil indeholde små hints eller fifs, eller andre brugbare informationer, og andre gange vil den indeholde totalt nyttesløse information eller intet overhovedet.

Du kan selv bruge denne kasse til at skrive noter i, så det er nemmere at bevare overblikket.

Du kan også stille din kaffekop her, når du spiller. Så laver du ikke kafferinge i scenariet, så du ikke kan læse hvad der står.

Tak

Kære spiller, game master, grotteboss osv. Tak for din interesse for mit scenarie 'Tæppefald', som du skal køre på denne kongres. Dette er mit andet scenarie, jeg skriver alene. Over det sidste års tid har jeg fået meget kritik og respons på mit tidligere scenarie, og det har medført en del ændringer i min måde at skrive scenarie på. Det første var meget frit, og lagde op til improvisation fra spilleren. Det samme er tilfældet i dette scenarie, men i langt højere grad end tidligere. Jeg har valgt ikke at bruge en masse plads på at beskrive hvordan vejret er kl. 17 fredag eftermiddag, eller hvilken farve vest billetdrengen har på. Det er alt sammen oplysninger, som egentlig ikke er relevante. Derfor går jeg ret hurtigt frem gennem scenariet. Du vil få nogle generelle oplysninger om rammen omkring scenariet, og så har jeg opbygget selve handlingen (scenariet) i scener, som jeg har placeret i den rækkefølge jeg formoder de vil ske. Disse scener skitserer handlingen i den pågældende scene, og indeholder de vigtigste informationer, men mindre ting, som eksemplet ovenfor, må du selv tilføje som spiller.

Dette scenarie er lige så meget dit, som det er mit, og det skal også gerne være spillernes. Derfor er der plads til fortolkning både hos spillerne, og dig, som spiller. Jeg anbefaler på det kraftigste at du begynder med at læse spilpersonernes baggrundshistorier først. På den måde kommer du langsomt ind i settingen, og der er adskillige oplysninger deri, som du kun finder der, da jeg som sagt har forsøgt at skære ned på gentagelserne.

Læs scenariet grundigt igennem før du spiller det. Der er

oplysninger, som fx bliver afsløret senere i scenariet, som er vigtige at du har i hovedet hele vejen igennem spillet, da de kan influere de valg bipersonerne skal træffe igennem scenariet. Der er uden tvivl ting jeg har glemt, ikke formuleret klart nok, udladet eller taget for givet. Derfor kan det nemt være, at du ikke forstår visse dele af scenariet eller at det virker nemt og ligetil for mig, fordi jeg har nogen oplysninger i mit hoved, som jeg ikke har formået at få ned på papir. I tilfælde af spørgsmål eller generel forvirring skal du endelig kontakte mig, da jeg hellere end gerne vil uddybe eventuelle mangler i scenariet. Hvis du har kritik eller feedback vil jeg også meget gerne høre fra dig. Du kan se i indexet hvordan du kan få fat i mig. Ellers vil jeg råde dig til at starte din læsning med at læse spilpersonerne først, og derefter ellers bare fortsætte herunder. Rigtig god fornøjelse.

Om system, karakterark og terninger

Dette scenarie er skrevet til Warhammer Fantasy Roleplay systemet, og har kraftige forbindelser til den setting, især til byen Middenheim. Hvis du intet kender til Warhammer, betyder det ikke, at du er på herrens mark. I de tilfælde, hvor kendskab til byen har nogen relevans har jeg forklaret, hvad sammenhængen er, så scenariet kunne principielt foregå i hvilken som helst stor fantasy-by. Jeg har dog med vilje forsøgt at udrydde systemspecifikke referencer, da mange ynder at spille uden system. Hvis du allerede er garvet Warhammerspiller eller GM vil du ikke have noget problem med at genkende stilen i scenariet. Ligeledes har jeg heller ikke givet råd om hvilke terningslag, der skal slås i enhver given situation, af to årsager: Hvis du ikke kender systemet, er det bare ligegyldigt fyld for dig, og hvis du kender

Tæppefald - Baggrund

Forfatteren anbefaler terningbæger, så man undgår håndledsskader ved overdreven kast med terninger.

Vidste du...
...at man kan få tæsk i Aalborg for at skrive et scenarie indeholdende Live- eller fortælle-sekvenser?

Warhammer, ved du sandsynligvis alligevel godt hvilke terninger du skal rulle i en given situation. På den måde kan du selv bestemme hvilken grad af terningrul, scenariet skal indeholde, og hvis du er 'terningløst' anlagt, så har jeg ikke forstyrret flow'et af scenariet, ved at skrive en masse spiltekniske forslag og regler. Det samme gør sig gældende for karaktérarkene. Jeg har lavet dem, i tilfælde af, at nogen vil spille med dem. De er ikke 100% detaljerede, for det skulle helst ikke være dem scenariet kommer til at hænge på, men snarere spillernes evne til at spille rollespil. Hvis du alligevel ikke bruger 'stats' kan du jo bare lade være med at udlevere dem. Der står ikke noget på dem, der ikke allerede er forklaret i selve karakterbeskrivelsen.

For dem, som gerne vil benytte sig af systemet som en slags rettesnor, kan jeg kort opsummere, at man bare skal rulle d100, og slå under den pågældende attribut. Fx skal man slå under sin WS (Weapon Skill) hvis man vil ramme nogen med et nærkampsvåben. Ligeledes skal man slå under sit I (Initiative) for at høre eller se noget (opdage!). Hvis man har en relevant skill får man 10 % oveni den attribut man forsøger at slå under. Easy! Hvis du gerne vil vide mere om byen Middenheim og de begivenheder og personer jeg refererer til, kan jeg varmt anbefale Warhammersupplementerne '*Middenheim: City of the White Wolf*' og '*The Enemy Within: Power Behind the Throne*'.

Live-sekvenser og handout

Som sagt handler dette scenarie om skuespillere, der spiller skuespil. Derfor skal spillerne altså have to roller; deres karakter, og den rolle karakteren spiller i skuespillet *The Phantom of the Theatre*. Jeg har lavet et to-siders handout til hver af spillerne (alle er ens!), som skal illustrere manuskriptet til *Phantom of the Theatre*. Det ville naturligvis være en næsten uoverkommelig opgave, at skulle lave et komplet fiktivt teaterstykke (for slet ikke at tale om størrelsen af scenariet og mængden af spildt papir), så derfor har jeg valgt kun at vedlægge slutscenen (scene 13). Vi forestiller os alle (jeg, dig og spillerne) at de selvfølgelig får udleveret hele stykket i form af et manuskript. Læs mere om udleveringen af handout i 'Scene 2 - Hvem er hvem?'.

Nu har spillerne så denne scene. Hver gang jeg i scenariet nævner, at der er en gennemgang af skuespillet, så skal spillerne altså 'kun' igennem scene 13; den på handoutet. Min ide er så, at spillerne skal op af stolen og ud på gulvet. Det er

Tæppefald - Baggrund

Vidste du...
...at Nuln var hovedstad i The Empire før Altdorf?

Vidste du...
...at 'Midden' er et gammelt engelsk ord, der betyder mødding?

dit job som spilleren at påtage dig rollen som Markus Fischer, stykkets instruktør, og simpelthen instruere spillerne (deres karakterer) i hvordan de skal opføre sig. Jeg giver råd om denne proces i de fleste scener, hvor det er nødvendigt. Læg venligst mærke til de regibemærkninger, der er i selve handoutet. De skal gerne følges, da det bliver vigtigt med karakterernes placering på scenen, senere i scenariet. Dette kunne potentielt resultere i nogle meget charmerede øjeblikke, når fem spillere står og reciterer poesi, og fortæller hinden, hvor meget de elsker hinanden.

Meningen er, at spillerne kører den samme scene igennem så mange gange, at de rent faktisk kan spille den scene til sidst i

scenariet, uden manuskript, og endda gøre det ude på gulvet. Og netop når de tror, at de kan scenen, så smider vi nogle forhindringer i vejen, og gør det hele lidt sværere. Mere om det senere. Hvis dine spillere ikke har lyst til at spille 'live', eller du ikke er helt sikker på det, så kan man også bare blive siddende omkring bordet, men det virker bedst, hvis folk er på gulvet. Men som med alting, så er det dig, der bestemmer. Man kan jo komme ud for fx at have meget unge, eller uerfarne spillere.

Plottet

Dette scenarie foregår i Middenheim under den årlige festuge. 5 skuespillere skal sammen med andre skuespillere og ansatte få et skuespil op at stå på kun 4 dage. På 3.dagen myrdes stykkets stjerne og spillerne må tage over for at få stykket til at køre. Teatrets altnuligmand hænges op på mordet, men han er ikke den rigtige skurk. Han er ganske vist håndlanger for skurken, men morderen afsløres i scenariets sidste scene. Forklædt som Phantomet i skuespillet træder morderen ind på scenen under premieren, men som i stykket besejrer heltene den mørke ondskab.

Teatret - en generel beskrivelse

Som beskrevet i baggrundshistorierne er teatret en gammel bygning, med en flot historie. Teatret har stået i flere hundrede år, men for ca. 100 år brændte det ned til grunde, men blev genopført på samme sted. Der er rygter om at det gamle teater havde masser af hemmelige gange og skjulte passager, fordi den daværende ejer godt kunne lide at følge med i tingene på teatret, uden nogen lagde mærke til ham.

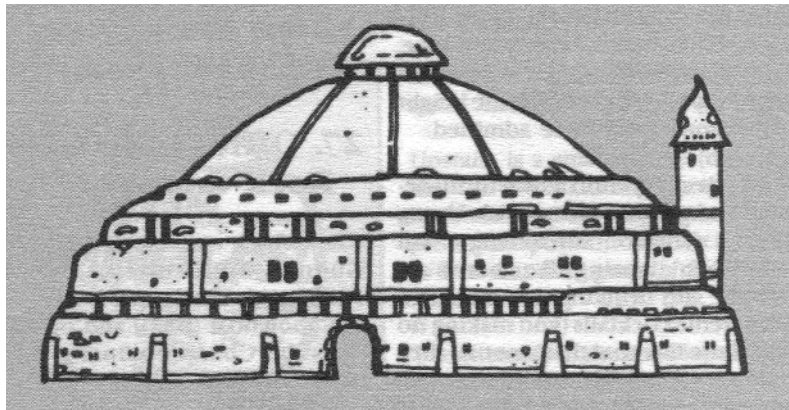

Tæppefald - Baggrund

Måske eksisterer nogle af de gamle gange stadig under jorden, hvis der var sådan nogle. For ca. ti år siden købte den nuværende ejer, en rig købmand, den tilstødende kro, da den var billigt til salg. På den måde fik skuespillerne adgang til frisk mad hver dag, og endda også værelser, hvor de kunne bo. Dette var naturligvis en ren økonomisk spekulation fra ejerens side. Når skuespillerne ikke skal ud og lede efter mad i byen, kan de hurtigere få overstået måltiderne, og dermed være mere på scenen. Det samme gør sig gældende ved rent faktisk at have skuespillerne boende på teatret. På den måde er de nærmest til rådighed 24 timer i døgnet. Derudover behøver man ikke gide dem så meget i løn, for de får jo både kost og logi. Det er en god investering for ejeren, og en fin løsning for skuespillerne.

Selve teatret består af en kælder hvori der er omklædningsrum, opmagasinering af kostumer og rekvisitter, et fyrrum/smedje, et værksted, der samtidig er Simon Abtrünnigers private bolig og et værksted til fremstilling af

The Royal College of Music

rekvisitter, kostumer, sceneri osv. Stueetagen er primært selve teatersalen med plads til omkring 150 siddende gæster, og scenen, der er oplyst af petroleumslamper i siderne (der er lysmænd, hvis job det er at skruer op og ned for vægen, så lyset i scenens sider øges eller dæmpes), og to store lysekroner af træ med hundredvis af stearinlys over midten af scenen. Der er også en foyer, med en garderobe, og herfra fører trappen op til balkonen med logerne. En neutral dør fører også herfra til kroen, og den private del af teatret. Der er plads bag scenen, og en gang fører ud til to gårde herfra. Første sal består sådan set kun af logerne inde i salen, og en hævet gangbro langt over scenen, hvorfra man kan komme til lysekronerne, og fire scenetæpper op og ned blandt andet. Kroen har også en første sal, der primært indeholder de ansattes private værelser.

Adolphus Görschänder er den daglige bestyrer, da ejeren ikke har tid til at se til teatret så ofte. Adolphus bor ikke på teatret, og kommer kun forbi en gang imellem. Han er der ikke hver dag, men han er inkluderet i alle vigtige beslutninger vedrørende ansatte, teaterproduktioner osv. Elsa Sklaventreiber arbejder fast på teatret. Det er hende job fra tid til anden at holde skuespillernes dansetrin ved lige. Det er også hende, der laver al dansecoreografi til eventuelle skuespil. Til dagligt går hendes tid dog mest med at undervise en gruppe små piger i 6 - 8-års alderen hvordan man danser ballet. Deres forældre har betalt gode penge for at få dem undervist (endnu en af ejerens pengegivende ideer), og derfor har pigerne en lille sovesal, så de kan være på teatret i flere dage ad gangen. På den måde slipper deres rige forældre også for ansvaret at skulle opdrage dem selv. Markus Fischer er teatrets

Tæppefald - Baggrund

instruktør. Han træffer alle artistiske beslutninger, men er altid lydhør for forslag. Hverken han eller Elsa bor på teatret. Simon Abtrünniger er teatrets vicevært, så at sige. Han reparerer alle småskader og fejer og rydder op, og så er han stedets rottefænger. Han bor i et rum i kælderen. Lydia Teppichfresser er kokekone på teatret, og hun arbejder i køkkenet fra tidlig morgen til sen aften, selv om hun ikke bor på teatret.

Skuespillerne bruger ikke dubleanter, altså andre skuespillere til at spille deres rolle, hvis de skulle blive syge. Det er der simpelthen ikke råd til, så skuespillerne er blevet gode til at hjælpe hinanden, og kan ofte andre replikker, så man kan hjælpe til i en snæver vending.

Der er ingen deciderede våben på teatret, men der er et sort udvalg af fægtesværd og trækøller. Mange af sværdene er nu skarpe nok, og kan sagtens være dødbringende, hvis man ved hvordan de skal håndteres. Der er selvfølgelig knive i køkkenet.

Denne uge er jo speciel, da publikum har fri adgang til teatret fra tidlig formiddag til sen eftermiddag. Det betyder, at der gennem hele scenariet vil være nysgerrige næser indenfor. De vil selvfølgelig primært være i salen. De har ikke adgang i kro-delen, ej heller bag scenen, når der foregår noget på scenen, og de må ikke være i omklædningsrummene. Men i værkstederne og i salen og foyer vil der ofte være nogen af byens festugedeltagere. Husk at der altid er publikum på i de scener hvor skuespillerne skal gennemspille scener. Det betyder også, at der altid er fans til at give Gisela blomster og breve og den slags.

Skurken og sydebukken

Den virkelige skurk i dette scenarie er jo rent faktisk Phantomet. Igennem skriveprocessen har det ikke været så vigtigt hvem dette Phantom egentlig var. Men det slog mig, at spillerne nok ville have sat et ansigt på personen, og ikke være tilfreds med et vagt koncept af en person i stedet. Derfor er det faktisk op til dig, hvem skurken i virkeligheden er. Mit forslag (og det jeg brugte i spiltesten) er, at det er Ljudmillas gamle kæreste Rolf (se Ljudmillas baggrund). Han er det perfekte Phantom, hvilket jeg forklarer i sluts scenen i scenariet. Det vil nemlig passe fint, at det er Rolf, der har dræbt Gisela, for at bane vejen for den kvinde han elsker. Han er naturligvis drevet til vanvid over det sidste år, men har bestemt sig for, at han vil hjælpe Ljudmilla, og tage del i hendes liv, når nu hun ikke kommer tilbage til ham.

Han har et løst samarbejde med Simon Abtrünniger, som egentlig bare er for dum eller fuld til at se hvad der foregår. De to faldt i snak på en af byens beværtninger, og Rolf fandt ud af, at der var hemmelige gange rundt i teatret. Senere fandt Rolf en gammel sprække i kloakvæggen, der førte ind til nogle af de gamle dværgtunneler i bjergets indre. Her slog Rolf sig ned, så han kunne være tæt på sin elskede. Han betalte Simon i sprit og guld, og Simon var kun alt for glad for at hjælpe. Han bragte nyheder om teatret, bøger, stearinlys og mange andre ting til Rolfs hemmelige hule.

Da Rolf slår Gisela ihjel, er Simon den oplagte sydebuk. Han er sær og ingen vil savne ham. Derfor stjæler Rolf et par af Simons støvler og hans kødkrog, og dræb er Gisela, på den måde, som Simon altid mumler om ('flænses fra skridt til

Tæppefald - Baggrund

Vidste du...
...at 'Hasardeur' betyder
spillefugl?

Vidste du...
...at 'Zwittrig' betyder
androgyn?

Vidste du...
...at 'Arglos' betyder uskyldig?

Vidste du...
...at 'Übel' betyder ond?

hals'). Alt imens sidder Simon og venter i Rolfs hule, og da spillerne finder ham går han i panik. Han ved godt, at han er impliceret, men ikke at mordet peger på ham. Derfor flygter han over en gammel bro, men styrter desværre i døden. På den måde slipper Rolf af med en løs ende, og spillerne tror måske at alt er godt igen.

Hvis du har andre ideer til hvem Phantom kan være, skal du være velkommen til at bruge dem. Bare husk, at årsagen skal være plausibel, da spillerne ellers vil føle sig holdt for nar.

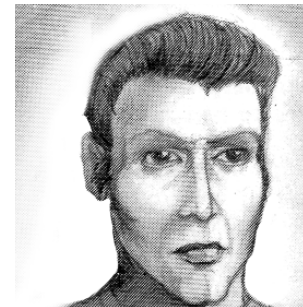
Skuespillere og bipersoner

Ud over de spilpersoner og bipersoner der bliver beskrevet her i scenariet er der naturligvis en hel del andre ansatte. Der er flere skuespillere, typisk dem i de mindre roller. Der er orkestermedlemmer. Der er syersker. Der er håndværkere, der laver kulisser og deslige. Der er folk til at sælge billetter, og folk til at regulere belysningen i salen. Alle disse folk findes på teatret og er tilgængelige for spillerne i scenariet, men de er ellers uvæsentlige. Herunder følger en kort opsummering af spilpersonerne, så du kan huske dem, og efter den er de 6 vigtigste bipersoner beskrevet.

Leopold Hasardeur: Skuespiller omkring de 30. Tenor. Helt. Leopold er et behageligt menneske at være omkring. Han er positiv, og der er ofte en god stemning omkring ham. Dog kan hans noget afslappede holdning til alting godt blive irriterende, når det virker som om

han ikke er engageret. Leopold er en smuk mand, en dygtig skuespiller, og han synger og danser udmærket. Han lugter ofte ud af munden. Har tidligere dannet par med Gisela.

Patrick Zwittrig: Skuespiller midt i 20'erne. Tenor/Sopran. Homo-seksuel. En af pigerne. Patrick er meget temperaments-fuld, glad for farver og meget modebevidst. Han gør meget ud af at pleje sin krop, og mange kvinder på teatret misunder ham de lange, velformede ben, og de fyldige læber.

Ljudmilla Arglos: Skuespillerinde i starten af 20'erne. Mezzosopran. Spirende stjerne. Lidt naiv, men fuld af energi. Smuk og har en dejlig stemme, og hendes dansetrin er fejlfri. Hun nynner meget ofte kendte klassiske værker.

Magnus Übel: Skuespiller i starten af 30'erne. Bas. Skurk. Han er høj, bred og en herre af intellekt. Han er veluddannet, og har gode manerer, selvom han godt kan virke arrogant og nedladende. Magnus nyder tit en god litterær klassiker og en pibe tobak. Han er hemmeligt afhængig af Sort Lotus.

Tæppefald - Baggrund

Vidste du...
...at 'Krüppel' betyder
krøbling?

Vidste du...
...at 'Abtrünniger' betyder
vendekåbe?

Vidste du...
...at 'Teppichfresser' er den
direkte oversættelse af 'Rug
Muncher'

Dieter Krüppel: Skuespiller sidst i 20'erne. Baryton. Håndlanger. Dieter er på ingen måde køn. Onde tunger kalder ham endda mutant. Til gengæld er han fantastisk morsom og meget venlig, og han er altid snaksagelig. Dieter er ført og opvokset på kroen, der nu er en del af teatret. Dieter har en gudbenådet stemme, der klart slår alle andre på teatret. Den er næsten uvirkelig. Han er også et bittert menneske.

De vigtigste bipersoner står herunder. Jeg vil ikke beskrive dem i udførlig detalje, men bare give dig en ide om hvem de er. Det er dit job at bringe dem til live.

Gisela Alptraum von Schweinenburg: Skuespillerinde. Alder ukendt, men formodentlig over 30. Sopran. Heltinden. Lettere kraftig skjoldmød med primadonnanykker. Hun er altid meget dramatisk i hendes væremåde, både på og af scenen. Har utallige fans, mange bejlere og sikkert en del elskere. Ankommer til og forlader teatret i privat karret, og får sin mad bragt udefra. Hun havde Leopold Hasardeur som elsker i nogle år men smed ham ud, da han begyndte at se for meget efter den unge Ljudmilla Arglos. Giselas tjener, Jeeves sørger for vognen og maden, men er aldrig at finde på teatret. Han holder øje med vognen og gør indkøb. Han er derfor essentielt uvæsentlig for scenariet.

Gisela er meget karismatisk, men også enormt teatralsk. Hun er kølig og professionel overfor Leopold, og hun beklager sig

ofte over kostumer eller replikker og lignende. Ingen tør sige hende imod.

Markus Fischer: Instruktør. I starten af 40'erne. Slank, men veltrænet. Kort, stålgråt hår og et velplejet overskæg. Nydelig mand, der ved præcist hvad han vil have. Respekteret og afholdt. Har lavet utallige forestillinger på Lotus teatret. Har været med på mange store opsætninger på andre teatre i sin ungdom. Drømmer i al hemmelighed om Gisela hånd. Hans motto er: 'The Show must go on', hvilket han ofte siger, og han er ikke bleg for at kræve lidt ekstra af alle skuespillere og musikere, for at få sin produktion som han vil have den.

Simon Abtrünniger: Altmuligmand. Omkring de 50. Kaldes også rottefænger. Altid beskidt og usoigneret, og en duft af sprit hænger omkring ham. Han reparerer småskader på bygningen, fanger rotter, fejer scenen, og en masse andre småjobs. Han er ikke uvenlig, men holder sig meget for sig selv. Han mumler tit for sig selv, og når han er irriteret på nogen (hvilket han ofte er, især når han er fuld), råber han altid 'at de skulle skulle flænses fra skridt til hals med en kødkrog'. Simon går altid i brunt arbejdstøj og lidt for store støvler, der sjosker, når han går.

Lydia Teppichfresser: Kogekone. Omkring de 40. En stor matrone. Jovial. Altid røde kinder, og en frisk bemærkning. Hendes mad er lækker og sund, og der er altid nok. Kender alle husgeråd i mands minde, og stortuder altid til premieren på et stykke, selvom hun er ret maskulin til tider. Lydia er lesbisk, men ingen ved det. Hun synes godt om den unge Ljudmilla.

Tæppefald - Baggrund

Vidste du...
...at 'Görschänder' betyder
barne-skænder?

Vidste du...
...at 'Sklaventreiber' betyder
slavepisker?

Adolphus Görschänder: Bestyrer. Over 50. Godt i stand, og altid klædt i spraglet tøj. Smiler altid bredt over sit røde ansigt, og pruster altid en lille smule. Har en fin lille stok, og inspicerer altid hele teatret og giver sit besyv med. Han bærer altid rundt på en lille pose med røde bolcher i. Adolphus er lidt småpædofil, og kan godt lide at se på små, nøgne piger. Derfor lokker han en gang imellem de små balletpiger til at tage tøjet af for slik. Han er med til at caste skuespillerne til audition.

Elsa Sklaventreiber: Danseinstruktør. Sidst i 40'erne. En stram tante. Hendes hår er gråsprængt og altid samlet i en stram knold i nakken. Hun instruerer de små børn i ballet, og ses ofte selv i trikot med strutskjørt. Hun er meget bestemt, men kan også være flink, så længe

tingene ellers kører efter hendes hoved. Hun er med til at caste skuespillerne til audition.

Herudover er der mange andre bipersoner, men det er som sagt nogen du selv må finde på som spilleder, hvis der bliver brug for dem. Herefter følger selve scenariet.

Tæppefald - Scenarie

Forfatteren anbefaler:
Bram Stoker's Dracula
Soundtrack til Tæppefald

Scene 1 - Audition

Vores helte finder sig midt i en stor kamp. En mand i sort og hans håndlanger kæmper mod en ung mand. Den unge helt forsvarer en ædel kvinde, der er meget skræmt. Håndlangeren er dødeligt såret, og kutteklædte mænd angriber en gruppe unge piger, igen forsvaret af andre unge soldater. Det er en audition, og alle teatres unge mænd og kvinder giver alt hvad de har i sig. Der er også en del skuespillere, der ikke er fastansat, der prøver lykken til dette stykke. Magnus har været skurken i sort, mens Dieter har ligget på gulvet og vrælet over sit banesår, som hans håndlanger. Leopold har været den unge helt, og Patrick og Ljudmilla har været to af de unge korpiger, der forsvarer sig mod onde kultister. Gisela gav den som heltinde. Denne tumult afbrydes af et højt '*Jaaaa taaaak*' fra stykkets instruktør, Markus Fischer.

Denne scene åbner scenariet, og det skal være lige på og hårdt. Brug ikke tid på at beskrive scenen eller rummet spillerne er i. Det er ikke relevant. Start fx bare med at sige til Leopold: '*Manden i sort kappe angriber dig igen, mens du forsvarer den unge kvinde. Hvad gør du?*'. Begynd gerne at rulle terninger eller råb 'initiativ' for at stresser spillerne yderligere. Det er ikke meningen, at de skal tænke alt for meget. Gå bordet rundt ved at henvende dig til alle, og forklar dem kort deres umiddelbare situation. Hvis de udbeder sig en beskrivelse af rummet de er i, kan du sige '*et sort rum med trægulv*'. Det vigtige er, at du ikke lader spillerne trække tempoet ud af denne første scene. Langsomt skulle det gerne gå op for dem, at de er på scenen, og er i gang med et eller andet skuespilsrelateret. Når instruktøren råber '*ja tak*' skulle spillerne gerne være lidt forundrede, og måske ånde lettet op.

Meningen med denne scene er at få pisket spillerne i gang. Træk gerne scenen længe nok til at alle når at komme ind i deres karakterer, men inden tempoet og overraskelseeffekten aftager. Det er nemmere at få folk til at spille deres roller, når de bliver pisket i gang, og når de er varmet op, fortsætter de gerne resten af scenariet.

Scene 2 - Hvem er hvem?

Så snart instruktøren har stoppet auditionen giver han lige skuespillerne fem minutters pause. Han skal nemlig konferere med Adolphus Görschänder og Elsa Sklaventreiber. De hjælper Markus med at tage beslutningen om hvem, der skal have hvilken rolle. Efter fem minutter træder han op på scenen, hvor alle de håbefulde skuespillere er samlet, for at dele den stak roller og manuskripter ud, som han har under armen. Da alle roller er fordelt (se nedenunder), får alle de heldige lige to timer til at få noget mad, og hvad de ellers skal nå. Han beder dem nemlig være klar på scenen tidligt samme eftermiddag, til en gennemlæsning af manuskriptet.

Denne scene flyder sådan set sammen med den forrige. Det vigtige i denne scene, er fordelingen af roller. Det er rollerne i skuespillet *The Phantom of the Theatre*, der er tale om. Det siger næsten sig selv, at Gisela Alptraum von Schweinenburg skal spille Rosinande. Jeg vil umiddelbart foreslå, at følgende personer spiller følgende roller: Magnus er Phantom, Leopold er Grev Johann, Dieter er Mortivus, Patrick er Fritz og unge Ljudmilla er Hanz. Denne fordeling tjener flere formål. Den lader Dieter, Magnus og Leopold beholde deres 'roller' som håndlanger, skurk og helt, hvilket gør det nemmere at rollespille disse personer. At Patrick får en decideret

Tæppefald - Scenarie

Forfatteren anbefaler:
Independence Day Soundtrack
til Tæppefald

manderolle er også meget sjovt, da der kan komme nogle interessante karakterfortolkninger ud af det. Desuden er det realistisk, at Ljudmilla vil tage skridtet fra korpige til en rolle på scenen. Hun skal spille ung mand. Denne rollefordeling giver spillerne et nemmere job, i og med, at deres karakterbeskrivelser er ret stereotype som henholdsvis skurk, helt osv. Der er intet til hinder for at du fx kan lade Magnus spille helten, men det ligger lidt i teatrets natur, at man vil vælge dem, der passer bedst i rollen, og det er den fordeling jeg har angivet herover.

Husk at uddele handouts. Det er scene 13 fra skuespillet *The Phantom of the Theatre*. Husk at lade Markus vise sine personlige holdninger til hver enkelt, når du deler rollerne ud. Lad ham også gerne give en lille kommentar med på vejen. Fx kan han sige til Ljudmilla: *'Da jeg så dig i koret, tænkte jeg, at der er gået en skuespiller tabt i dig. Og du synger jo så dejligt. Derfor tænkte jeg, at du skulle have din første rolle på scenen. Værs'go. Du skal spille Grev Johanns anden byvagt Hanz'.* Ligeledes kan han rose Magnus for (som altid) at levere en fantastisk præstation som skurk, og han går naturligvis helt i selvsving når han skal overrække Gisela rollen som Rosinande.

Lotus teatrets skuespillere løber med de fleste store roller. Nogle enkelte eksterne skuespillere bliver valgt til kor og mindre roller. Spillerne kan bruge denne pause til at komme ind i deres karakterer, og karaktererne kan indbyrdes diskutere fordelingen af roller, mens de spiser i deres kantine, den gamle krostue. Her introduceres Lydia Teppichfresser. Brug gerne denne lejlighed til at lade spillerne beskrive deres

karakterers udseende, og måske lidt om væremåde. Der er mere uddybende beskrivelser af hver karakter end dem spillerne starter med at få. Det hjælper også med at generere billeder i fantasien, og hjælper rollen på vej.

Scene 3 - Skuespillet

Skuespillerne samles til læseprøve på scenen. Først læses replikkerne bare igennem af de personer, der har den pågældende rolle. Dette gøres for at opklare evt. spørgsmål og rettelser, der måtte være. Derefter læses stykket igennem igen, men denne gang lægges der lidt mere følelse i bemærkningerne. Markus giver hele tiden bemærkninger om hvordan han mener linierne skal fremføres, hvis ikke lige tonefaldet er helt rigtigt. Efter et par gennemlæsninger er der tid til aftenmad, og skuespillerne har fri om aftenen til at øve på deres replikker.

Denne scene skal gøre spillerne familiære med handoutet. De skal føle sig hjemme i skuespillet, og føle, at det er en vigtig del af scenariet. Meningen med læseprøven er også, at spillerne rent faktisk, gennem deres karakterer har mulighed for at læse stykket igennem og stille spørgsmål, hvis der er noget, de ikke har forstået.

Scene 4 - Interludium

Der går noget tid fra karaktererne har været til læseprøve og til næste scene i scenariet. Denne tid kan bruges til forskellige ting. Du kan benytte chancen til at introducere Simon Abtrünniger, teatrets handyman. Han kan fx komme ind og begynde at feje scenen midt under den anden gennemlæsning.

Tæppefald - Scenarie

Forfatteren anbefaler:
Legends of the Fall
Soundtrack til Tæppefald

Han lægger måske ikke mærke til skuespillerne med det samme, da han er godt beruset allerede. På denne måde har spillerne fået alle de primære personer på teatret introduceret tidligt. Der er jo også for publikum på teatret. Måske kommer der et par fulderikker ind og overfuser nogen af skuespillerne, eller andre lignende optøjer. Dette bør bruges med måde, da scenariet nemt kan blive alt for lange og ligegyldigt, hvis det bruges til overflod. Spillerne kan også bruge noget tid på aftensmaden, og snakke om deres roller, og måske få gang i deres interne rollespil.

Hvis spillerne allerede har brugt meget tid på de tidligere scener kan du godt springe denne del delvist eller helt over. Hvis ikke, er det en god chance for at få gang i rollespillet, personerne imellem. Spillerne vil også have adgang til alle bipersonerne i dette tidsrum (på nær Adolphus). Husk også at Gisela altid modtager mad udefra på et fint sølvfad med en sølvklokke over, da hun jo er for fin til at spise almindelig pøbelmad. Uanset hvordan du bruger denne pause, skal du sørge for at holde folk i gang med rollespillet.

Scene 5 - La Prima Donna

Det er tidligt på aftenen. Teatret er lukket for dagen, og der er faldet lidt ro over stedet. Pludselig flænger et skrig hele bygningen. Alle der er i stueetagen eller kælderens kan uden problemer høre det. Skriget kommer fra Gisela Alptraums omklædningsrum. Hun har, som den eneste på teatret, sit eget rum, hvor hun kan klæde om, sminke sig, stille sine blomster af vejen og læse breve fra hendes beundrere. Markus, og en del af de andre fra teatret skynder sig ned i kælderens til hendes rum. Døren er ulåst, og inde i rummet ligger Gisela

hen over sin stol. Hun er dånet (hendes ene hånd hviler endda med håndryggen mod hendes pande), men rummet ser ellers uforstyrret ud. Så snart han kan komme til det, begynder Giselas tjener, Jeeves, at vifte kold luft på hendes pande. Hun mumler '*øjne... øjne, der stirrer..*' og peger på sit store vægspejl. Efter et stykke tid kan man, ud fra små, halvkvalte brudstykker, forstå, at hun efter hendes aftensmåltid har været ved at læse breve fra beundrere, og da hun var ved at klæde om, ville hun lige se sig i spejlet. Hun påstår, at det var som om hun kunne fornemme øjne i spejlet, der 'belurede' hende. Hun er naturligvis meget rystet, men gør også et stort nummer ud af at overspille, så hun kan få masser af sympati.

Uanset om spillerne tror på hende, eller ej, har hun ret. Der var rent faktisk nogen, der stirrede på hende gennem spejlet, nemlig Simon Abtrünniger. Spejlets bagbeklædning er lavet sådan, at man kan kigge gennem spejlet fra bagsiden. Simon ynder tit at lure lidt på Prima Donna, men er aldrig blevet opdaget før i dag. Han kom for tæt på spejlet og kunne så pludselig anes gennem spejlet fra Giselas side af spejlet. Hun har naturligvis ingen ide om hvem det var, og hun kan heller ikke beskrive øjnene nærmere. Spejlet er stort, og med en massiv guldlakeret træramme omkring, og det er skruet solidt fast på væggen, hvor det går fra gulv til loft. Hvis nogen vil undersøge spejlet, så kig videre under næste scene.

Hvis ingen vil undersøge spejlet, vil Markus til sidst genne folk ud, og tilbage til deres værelser eller kantinen, mens han tjekker op på Giselas helbred. Da han har sikret sig at hun har det godt (efter omstændighederne) får hun lov at tage hjem i kareten. Der bliver snakket i krogene om dette mysterium,

Tæppefald - Scenarie

Forfatteren anbefaler:
Leather Strip - Serenade for
the Dead til Tæppefald

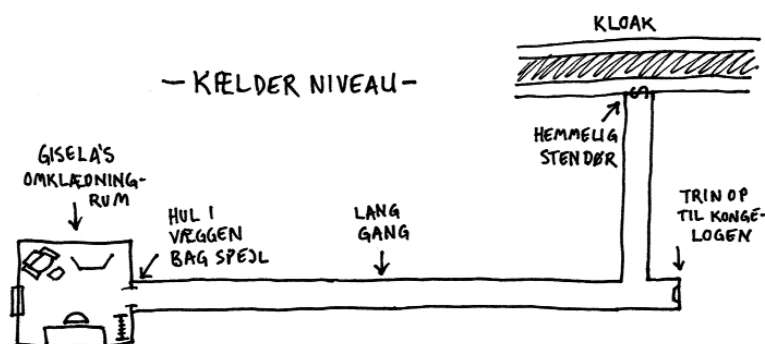
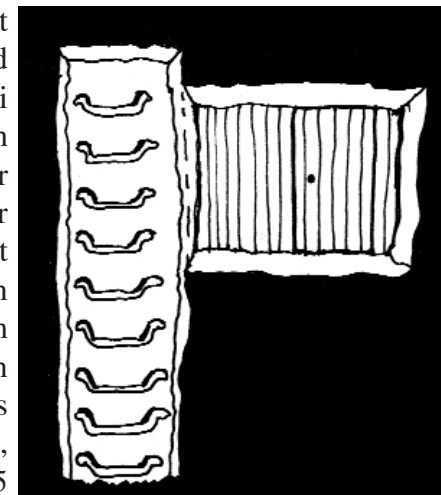
men mange mener, at det bare er noget Gisela har bildt sig ind.

Scene 6 - Look! It's a dungeon

Hvis spillerne vil undersøge spejlet, kan de først og fremmest finde ud af, at der nok er et hulrum bag, da det lyder hult, hvis man banker på spejlet i forhold til stenvæggen. Hvis spejlet smadres eller fjernes ved hjælp af værktøj, vil et hulrum afsløres. Spillerne kan skaffe værktøj fra Simons værelse, der samtidig fungerer som en slags værksted. Simon er der ikke, men det er der ikke noget usædvanligt i. Hulrummet bag spejlet viser sig at være en gang hugget ud i klippen, og der er ingen former for lys i den. Dog er der spor efter store fødder i støvet. Det er svært at se præcist, da der er gået frem og tilbage oven i de samme spor mange gange. Der er en svag lugt af kloak.

Gangen har to udgange. Den ene slutter ved en væg hvori der er sat metalbøjler, der fungerer som trin. Den anden slutter tilsyneladende brat i en stenvæg, der dog ved nærmere

undersøgelse viser sig at have en jernring isat. Ved at dreje og hive i jernringen, afsløres en perfekt gemt dør, der åbner ud til en bred kloak under gaden. Her er lugten meget slem. Et hulrum i en sten på ydersiden fungerer som håndtag, således døren kan åbnes fra kloakken. Hvis man klatrer op ad trinene, kommer man efter ca. 5 meters lodret klatring til en alkove i den ene væg. Der er plads nok til at en mand kan stå oprejst i den. På den ene væg er der et træpanel. Det eneste interessante er et gammelt knastul, der lige er stort nok til at man kan stikke spidsen af en finder ind i det. Ved et tryk på en lille metalplade derinde, kan man trykke på træpanelet, og en del af panelet svinger åbent, som en dør. Døren åbner op i en masse rød fløj, der, når det skubbes til side, afslører Kongelogen. Det er her Grafen og andre fra paladset sidder, når de besøger Lotus teatret. Træpanelet er helt gemt bag de røde fløjlsgardiner, og kan ikke ses inde fra logen. Et knastul magen til det andet, sidder også på loge-siden af panelet.

Spillerne vil ikke kunne finde ud af meget, andet end at der har været nogen i gangen for nyligt med store fødder. Alle spor ender ved stendøren og metalbøjlerne. Hvis spejlet stadig er intakt, kan det placeres over indgangen igen. Der er ikke mere for spillerne at lave denne dag, andet end at gå i seng,

Tæppefald - Scenarie

Du kan overveje at invitere publikum ind at se dine spillere opføre livesekvenserne i scenariet. Der er jo masser af publikum på teatret hele dagen.

eller øve lidt videre på deres ting.

Scene 7 - Scenegennemgang

Næste formiddag samles skuespillerne på scenen efter morgenmaden. Her går Markus igennem hele manuskriptet, og fortæller hver enkelt skuespiller hvor de skal stå og gå hen, under hver eneste replik. Det tager adskillige timer, og efter én gennemgang er det middag.

Husk hér dit job som instruktør. Dette er en af de sekvenser, hvor du skal instruere spillerne i hvordan de skal bevæge sig. Hvis du har valgt at springe live-sekvenserne over, skal du alligevel komme med bemærkninger til hvordan skuespillerne skal bevæge sig. Såfremt du bruger live-elementet, skal du følge de regibemærkninger, der er i skuespillet (handout). Så når der står, at Mortivus bliver hårdt såret, så er det sådan, det sker. Efter gennemgangen kan du evt. bede Magnus om at koreograferer noget sværdkamp. Igen kan du lade terninger bestemme, eller du kan lade spillerne udfolde deres egenskaber på gulvet. Husk at de selvfølgelig stadig skal spille deres primære karakterer, når de laver den slags udfoldelser.

Til sidst i denne scene dukker Adolphus op. Han kommer omkring middagstid og roser alle skuespillerne, og fortæller dem, hvor flot det hele ser ud. Han skal som sådan ikke noget, andet end at tjekke, at stykket skrider frem, som planlagt. Skuespillerne kan herefter gå til middag. Markus minder dem om, at der er endnu en scenegennemgang med replikker om eftermiddagen.

Scene 8 - Interludium II

Denne scene er ligesom scene 4 ikke specielt nødvendig, men det er en af de pauser, hvor du som spiller kan få lov at være kreativ. Det er også her, at spillerne kan spille deres karakterer fuldt ud. Som sagt tidligere; hvis I har brugt meget tid, så gør denne scene så kort som muligt. Hvis I har god tid, så tag jer bare god tid til at spille rollespil, og komme på sjove indlæg. Husk igen, at teatret jo stadig er åbent for publikum. Hvem ved, om der lige er en dommedagsprofet, der skal indenfor og udbrede sit budskab?

Scene 9 - En advarsel

Uanset hvad spillerne bruger deres middagspause til, skal de være klar til endnu en gennemspilning tidligt på eftermiddagen. Skuespillerne går igen igennem hele stykket, og prøver at huske deres bevægelser og positioner i forhold til hinanden, alt imens de fremfører deres replikker. Alt går som det skal indtil skuespillerne kommer til scene 13, den sidste scene, i stykket. På det tidspunkt hvor Phantom og Mortivus konfronterer Grev Johann, hans to vagter og Rosinande, står de alle tæt samlet på scenen. Over dem høres en *twang*-lyd og pludselig kommer en 200 kilos lysekroner væltende ned mod dem på scenen. Alle, der er opmærksomme på lysekronen, må selvfølgelig forsøge at undgå den, ved at kaste sig til siden. Dette kan igen gøres med terningslag, eller med simpelt rollespil. Uanset hvad, styrter den tunge lysekroner ned i scenegulvet med et ordentligt brag.

Hvis nogen har åndsnærværelse til at kigge op, vil de se en mørk skikkelse forsvinde fra løbegangen over scenen, og ned

Tæppefald - Scenarie

Vidste du...
...at Edam Gouda også kaldes
The Big Cheese?

Vidste du...
...at Edam og Gouda er oste?

af trappen bag scenetæppet (hvilket betyder at vedkommende ikke længere kan ses fra scenen). Lyden af døre, der åbnes kan høres sammen med lyden af løbende fødder. Hvis nogen løber efter, vil de se at døren ud til gården står på klem. En anden dør, ud til gården bag kroen, er lukket. Hvis nogen kigger ud i gården, med døren på klem, kan de se Simon stå i sit arbejdstøj og sine store støvler, i færd med at tømme nogle rottefælder. Hvis nogen spørger ham, har han ikke se nogen komme ud af døren.

Den mystiske skikkelse i denne scene, var en af Edam Goudas mænd. Gouda er nok Middenheims mest mægtige forbryderkonge, og han har folk overalt. Lysekronen er ment som en advarsel til Leopold om at få fat i nogle penge snart, med mindre han har lyst til at komme ud for en ulykke. Ved nærmere undersøgelse vil spillerne finde et tegn skåret ind i træet på lysekronen. Det er Edam Gouda's tegn, men kun Leopold og Magnus kender det. Ligeledes vil man kunne se, at det reb, der holdt lysekronen på plads, var skåret halvt igennem, så det nemt kunne skæres over på det helt rigtige tidspunkt. Den mystiske skikkelse stak af ud gennem døren til kroens baggård, og derfra ud på gaden i mængden. Han er umulig at finde. Hvis nogen af karaktererne kommer til skade i denne scene, kan Lydia hjælpe. Hun kan en smule førstehjælp, og kan tilse eventuelt tilskadekomne.

Denne scene har til formål at vise spillerne, at noget er galt. Men samtidig skal den også illustrere, at det ikke er overnaturlige væsner, der er på spil. Den skulle også gerne åbne op for noget mere rollespil, baseret på en del af karakterernes baggrund, som de indtil videre ikke har haft så

megen grund til at afsløre. I denne scene var alle i fare for at blive dræbt, og flere af karaktererne har fjender, der vil dem til livs.

Scene 10 - Rygter og Ursula savnes

Da der ikke er andre på teatret, der har kendskab til hemmelige tegn, eller overhovedet ser mærket på lysekronen, er der ikke nogen, der kender årsagen til uheldet. Derfor begynder der lynhurtigt at svirre rygter sidst på eftermiddagen og under aftenmåltidet. Disse rygter vil vide, at det er Phantomet, der står bag. Mange kan fortælle historier om andre gange, hvor stykket er blevet sat op. De gange har der også været uforklarlige uheld. Det er som om stykket er forbandet. Dette er naturligvis sludder, men det er sådan flere af folkene på teatret vil reagere. Nogen tager det meget alvorligt og er bange, mens andre tager det stille og roligt, og mest laver sjov med det.

Bedst som røverhistorier bliver fortalt, og aftensmad nydes, kommer Elsa og den lille flok ballet piger ind i kantinen. Elsa ser noget bekymret ud. Hun spørger straks, om nogen har set Ursula - en af de små piger. Ingen har set hende, men Elsa kan fortælle at hun skulle ud at tisse. Da hun havde været væk fra deres træningsrum i over 15 minutter gik Elsa ud for at lede efter hende. Det har hun så gjort siden. Hun har selvfølgelig ledt i træningssalen, på scenen, bag scenen, i logerne osv. men har ikke kunnet finde den lille pige.

Hvis spillerne tilbyder deres hjælp, kan de starte en storstilet eftersøgning af pigen. Hun svarer ikke hvis man kalder, og hun har ikke efterladt noget spor. Hvis spillerne leder længe

Tæppefald - Scenarie

Skjalden på billedet på denne side har absolut intet med scenariet at gøre, og er der kun for din fornøjelses skyld.

Forfatteren anbefaler: Disneys Hunchback of Notre Dame Soundtrack til Tæppefald (især nummeret 'Topsy Turvy' egner sig godt til Middenheim festuge).

nok, finder de hende måske. Det er et rum i kælderen, som til dels ligger under køkkenet. I dette rum er der en stor ovn og adskillige kobberkedler og rør. Der er også en lille ambolt. Dette rum fungerer som tørrerum, og vand kan varmes i de store kobberkedler, og det bruges så i køkkenet (eller når der er badedag). Man kan også reparere småskader på jernartikler, så stedet fungerer sommetider også som en rudimentær smedje. I dette rum vil spillerne, gennem damp og et orange skær fra flammerne, se to skikkelser. De vil hurtigt genkende Adolphus i hans prangende tøj, storsvedende, og med et rødt bolsje i hånden. Han står og peger på en lille piges underkjole, der er det eneste stykke tøj hun stadig har på. Hendes trænedragt og strutskørt ligger på gulvet. Den lille pige ser en smule modvillig ud, mens Adolphus peger, og mumler noget i stil med: *'du vil jo gerne have et bolsje af Onkel Adolphus, vil du ikke?'*

Det er sådan set op til spillerne, hvad der skal ske nu. Adolphus er helt sikkert i gang med noget, der er moralsk forkert, og sikkert heller ikke helt lovligt. Samtidigt er han også den, der sørger for at skuespillerne får deres løn. Måske bliver de grove og giver han en dragt prygl, eller også lader de hændelsen gå i glemmebogen. Her må du bruge din sunde fornuft. Adolphus ved godt han er taget på fersk gerning. Han vil forklare, at han er ved at vise den lille pige, hvor farligt det kan være at gå med en fremmed mand, hvilket er grunden til at hun aldrig må gøre sådan noget. Han ved også, at hvis denne sag kommer pigens far for øre (en rig købmand), så kan hans job meget vel hænge i en tynd tråd. Men hvis spillerne overfalder ham, har han en god sag mod dem, og kan sikkert få dem fyret. I dette tilfælde vil ejeren gerne havde de

færdiggør stykket, og derefter pakker deres ting. Adolphus er naturligvis meget nervøs, og vil hurtigt forsøge at glemme hele affæren. Han inviterer alle på en øl i kantinen, eller en flaske cognac, hvis han presses. Føl dig frem i denne scene, og find et forlig alle kan være tilfredse med.

Tæppefald - Scenarie

Husk: Sprittusch kan bruges som eyeliner, og rettelak kan bruges som neglelak. En paptallerken (måske den fra de to toast) kan nemt klippes til, og blive en Phantom halvmaske (vend bagsiden indad).

Scene 11 - Kostumer og makeup

Næste morgen efter morgenmaden byder dagen på to spændende tilføjelser, nemlig kostumer og makeup. Hele formiddagen går med at tilpasse kostumer, og få valgt den rigtige makeup. Markus går rundt i omklædningsrummet og giver gode råd og fortæller skuespillerne hvad han specifikt gerne vil have de gør med makeuppern. Rollen som Phantom får udleveret en stor, sort kappe, og en hvid halvmaske, der dækker den øverste del af ansigtet. Et fægtesværd hører til. Rollerne som Hanz og Fritz er to lidt mere musketeragtige kostumer. Der er ingen store hatte, men der er kapper, og kun minimal rustning, der kun skal signalere til publikum, at dette er soldater. Der er altså ikke tale om naturalistiske kostumer. Soldaterne i dette stykke skal jo kunne danse, kæmpe og løbe, uden at nogen kommer noget til. Hertil hører også fægtesværd. Grev Johann får et noget overdådigt kostume, med fin vest, skjorte med flæser og kalvekrøs, stramme bukser og stor hat, med enorm fjer. Rollen som Mortivus kræver kun mørke rande under øjnene, en smule pukkelryg, og en stor, mørk kappe. Også han bærer fægtesværd. Sidst, men ikke mindst (!) skal Rosinande være iført en ferskenfarvet kjole af lette materialer, der visse steder er en smule gennemsigtigt. En gang ville Gisela sikkert have set fantastisk ud i den kjole. Nu ligner hun mere en fersken. Hun sminker sig og klæder om i sit eget rum. Markus stoler på, at hun selv kan klare opgaven.

Dette er en gylden mulighed til at tage live-elementet et skridt videre. Du kan måske få spillerne til at fremstille rudimentære kostumer, eller male sig i fjæset med tavlekridt eller hvad ved jeg. Hvis ikke spillerne er friske på dette, så drop denne ide med

det samme. Det er ikke sjovt, hvis de ikke er med på det, og det spilder en masse unødigt tid. Men det kan også gøre scenariet både sjovere og mere levende. Scenen skal yderligere indstille spillerne på, at der intet overnaturligt foregår, selv om der svirrer en masse amnestuehistorier om Phantomet.

Scene 12 - Elementerne bringes sammen

Efter en rask middagsmad er der endnu en gennemspilning af stykket. Denne gang skal alt være på plads. Makeup, kostumer, sværdkamp, placering på scenen, replikker uden manuskript osv. Denne scene er ligesom de andre gennemspilninger, og hvis du har travlt, kan den fjernes. Dog kan det være sjovt at se, om folk kan deres replikker uden manuskript.

Scene 13 - En divas sidste rolle

I kantinen dukker Giselas tjener, Jeeves som altid op med et stort sølvfad med klokke, der indeholder Giselas aftenmåltid. Hun kommer som regel op og spiser, når hun har læst dagens høst af breve fra beundrere, men denne aften får fadet lov at stå usædvanligt længe. Det er noget spillerne lægger mærke til. Om de vil reagere på det er så en anden sag. Leopold er måske det oplagte valg. Nok bryder han sig ikke om Gisela, men han kender hende trods alt bedst af alle, og det er meget atypisk hende ikke at spise.

Hvad enten det er spillerne, eller en af bipersonerne der endeligt undersøger Giselas omklædningsrum er scenen cirka den samme. Døren er låst, og en svag duft af kloak og jern er

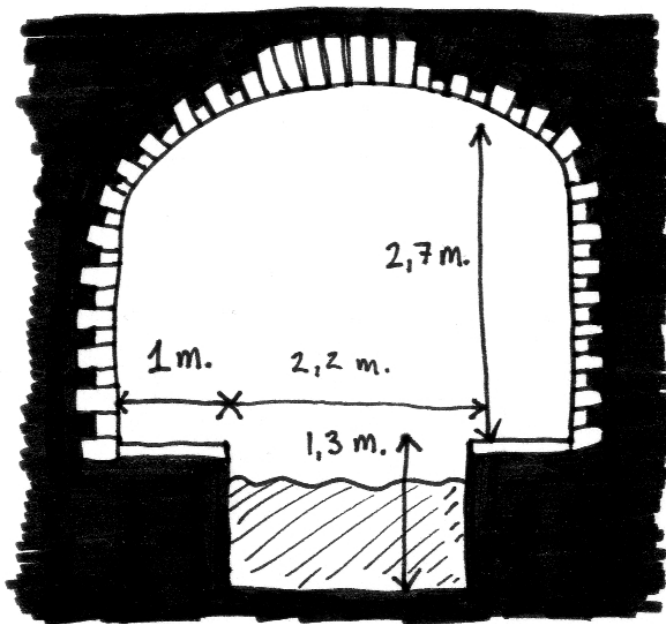
Tæppefald - Scenarie

Hvis du vil vide mere om kloakker i Warhammer verdenen anbefales supplementet Shadows Over Bögenhafen (The Enemy Within Campaign).

Heri kan du læse mere om gaslommer, kæmperotter og andet godt, hvis du vil peppe spillernes tur i kloakken lidt op.

i luften. Hvis døren brydes op, vil vedkommende opdage, at der ligger roser på bordet og på gulvet. Det er der sådan set ikke noget underligt i. Gisela får mange blomster. Stearinlys er stadig tændt i mange kandelabre rundt omkring i rummet.

Der er underlige skygger på den skærm Gisela altid klæder om bag. Hvis nogen ser efter vil de hurtigt blive tydeligt, at det er blodsprøjt. Gisela ligger på gulvet bag skærmen i en kæmpe blodpøl. Hun er sprættet op fra skridt til hage, og mordvåbenet er tydeligvis en kødkrog, af den slags Simon altid taler om. Den sidder nemlig stadig i halsen på hende. Det dræbende stød er lavet i én bevægelse, og det har taget en meget stærk person at udføre sådan en handling. Det store vægspejl ligger knust på gulvet (hvis det var sat for

åbningen), og en duft af kloak kommer fra gangen bag spejlet (se scene 6). Hvis nogen reagerer forholdsvist hurtigt er blodet stadig vådt og liget varmt.

En grundig undersøgelse af gangen vil afsløre ganske små blodpletter på gulvet. Nær stendøren ud til kloakken ligger der en stor støvle med en smule blod på skæftet. Støvlen er magen til dem Simon altid går i. Stendøren er heller ikke helt lukket til. Ude i kloakken er der et par små bloddråber mere. Ved at følge dem, kan man komme til et sted hvor klippen er revnet, og har afsløret en naturlig klippesprække i væggen. Der har været sat metalgitter for åbningen, men gitteret er bøjet til side. Der er lige akkurat plads til at en mand kan klemme sig igennem. Lidt blod sidder på gitteret. Den smalle gang, der fortsætter bag gitteret er meget mørk. Husk at der ikke er lys i gangen bag spejlet eller i kloakken.

Det er naturligvis ikke Simon, der er morderen, men det er meningen, det skal se sådan ud. Som tidligere beskrevet har Phantom planlagt mordet, så det peger på Simon. Phantom håber nu på, at spillerne vil følge sporene direkte til Simon, og der arrestere eller dræbe ham. Phantom selv stikker af op gennem kloakken. Der er en lille trappe op, ikke langt fra stendøren, men i den modsatte retning af blodsporet. Denne trappe fører op i et redskabsskur ude i den gård, hvor Simon tømmer sine rottefælder. Simon ved ikke at hans støvler eller kødkrog er blevet stjålet.

Scene 14 - Ned i dybet

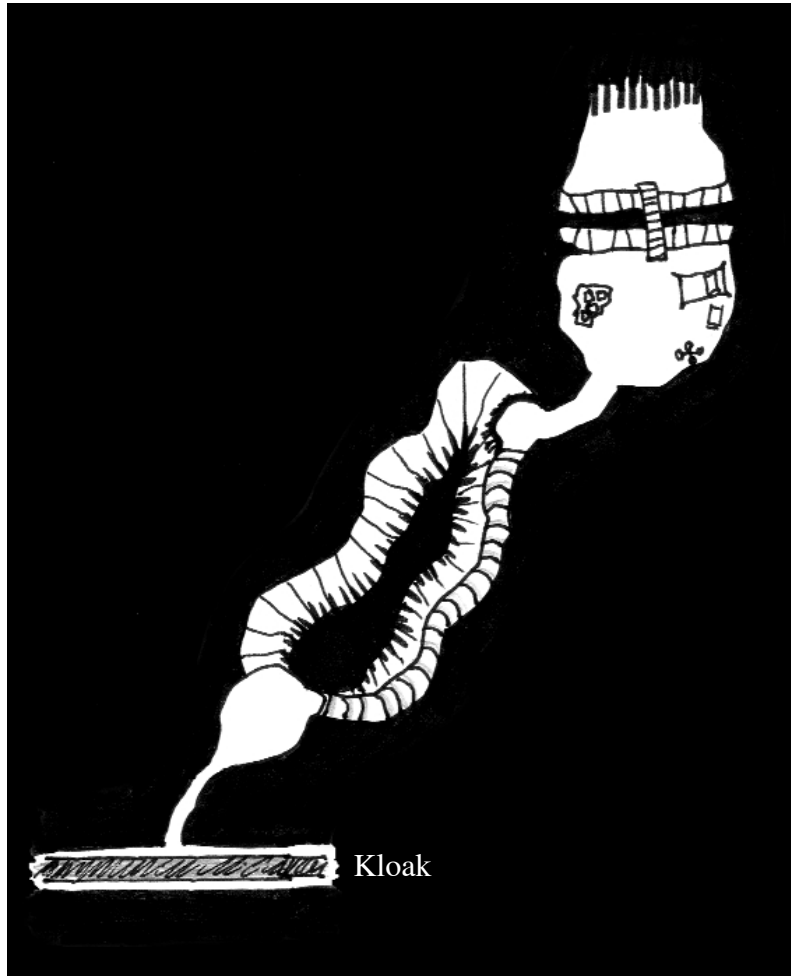
Såfremt spillerne har lys med, kan de bevæge sig ind gennem revnen i kloakvæggen. Den smalle passage fører fremad, mens den langsomt falder lidt mod højre. Passagen

Tæppefald - Scenarie

NEJ! Det er IKKE cockpittet på Tusindårsfalken!

munder ud i et kæmpestort underjordisk klipperum. Spillerne står på en afsats, og en lille, udhugget trappe fører langs den ene væg ned til en anden platform næsten overfor denne. Der er intet gelænder på trappen, og der er frit fald ud i mørket. Bunden kan ikke ses, og rummets modsatte væg kan kun

svagt skimtes.

Fra den anden afsats fører en gang videre ind i klippen. Denne gang er lidt bredere og højere end den smalle passage ved toppen, og den fører ind til et stort rum, der egentlig bare er en stor afsats. Væggen modsat gangens udmundning mangler nemlig, og der er bare en stor kløft i gulvet. Selve afsatsen er gjort beboelig. Der er en madras fyldt med halm. Der er stakke af bøger (alle sammen litterære klassikere og skuespil af forskellig art) og stearinlys overalt. En stumtjener står i det ene hjørne med to sorte kapper på. I en trækasse ved siden af sengen er der to hvide, halve ansigtsmasker. Et manuskript ligger gemt under hovedpuden. Det er godt brugt, og navnet 'Rosinande' er omkranset af en cirkel. Skuespillet er The Phantom of the Theatre. Ved siden af træskrinet står en violin.

Når spillerne ankommer vil Simon være i rummet, ventende på Phantomets tilbagevenden. Han ved godt, at Phantomet er af sted for at dræbe Gisela, og han venter på at få sin betaling for at have hjulpet Phantom trofast. Denne aften, så vidt Simon ved, er den sidste i deres samarbejde, og Simon venter på en betragtelig sum penge, for at holde mund med mordet. Hvis spillerne ellers er stille, vil han være optaget af at drikke en flaske sprit. Han sidder op ad væggen ovre ved sengen. Hvis spillerne larmer, vil han have travlt med at slippe af sted. En gammel træbro spænder over kløften, og den vil han forsøge at komme over. Da han når næsten over, giver en af plankerne efter, og han styrter ned. Hans krop smadrer mod flere af de ældgamle, tynde træplanker, der udgør støtten for broen, og broen begynder langsomt at falde sammen. Hvis nogen af spillerne er fulgt efter ham ud på broen kan denne

Tæppefald - Scenarie

situation sagtens udvikle sig til en cliffhanger.

Måske vil spillerne gøre et nummer ud af at se om Simon mangler en støvle eller er sprøjtet til i blod. Han har to støvler på, og hans tøj er "rent". Hvis de husker at undersøge dette, eller kan huske det, så kan de måske regne ud, at der er noget i gære, og at alt ikke er som det burde være. Uanset hvad, kan de ikke gøre mere ved det nu. Simon er væk, og de kan ikke komme længere ind i hulerne. De må gå tilbage til teatret.

Scene 15 - En drastisk beslutning

Da spillerne kommer tilbage er alt mere eller mindre i kaos. Markus forsøger at genne alle uvedkommende ud af omklædningsrummet. Han har lagt et lagen hen over liget. Han er enormt oprørt, og er på grådens rand hele tiden. Han er tydeligvis helt ude af den. Han prøver alt imens at holde det hemmeligt, og beder alle holde mund. Han er naturligvis interesseret i at vide hvad spillerne har fundet ud af. Men han vil også gerne høre dem om de har nogen forslag til, hvad de nu skal gøre. Stykkets ene hovedrolle, Rosinande, er pludselig død. Hvis ikke teatret finder en løsning, bliver de nødt til at aflyse, og det vil være en mindre katastrofe, da rygterne vil vide, at flere af de vigtige folk fra hoffet vil komme og se stykket på premiereaftenen. Markus ved ikke hvad han skal gøre. Han er meget ked af Giselas død, men som han siger 'the show must go on'. Det vil være en kæmpe fiasko for teatret, hvis de ville blive nødt til at aflyse.

De har én mulighed som jeg ser det. De kan lade Ljudmilla overtage hovedrollen, og så gøre Hanz og Fritz til én rolle. Der er en reel mulighed for at Ljudmilla har øvet på Giselas

replikker. Gisela har jo været meget oprørt på det seneste med alt der er sket, og det kan være, at hun måske har forudset et nervesammenbrud eller noget. Selv om Markus er noget tynget, vil han se fornuften i denne plan. Hvis Ljudmilla og Patrick er med på denne ændring, vil aftenen gå med at få fjernet Giselas lig, under størst mulig hemmelighed, og med at læse op på replikker, og sy nyt kostume til Ljudmilla. Spillerne kan også nægte at fortsætte, i hvilket tilfælde at scenariet effektivt er ovre. Du kan så selv vurdere, hvad Phantomet gør i denne situation, når hans hårde arbejde går til spilte. Jeg forestiller mig, at han nok går amok, smadrer mest muligt (også folk) og kidnapper Ljudmilla. Jeg antager at spillerne er interesseret i at fortsætte. Måske nyheden om at Grafen selv kommer og ser stykket måske kan lokke dem til at fortsætte. Jeg regner ikke med at der bliver et problem, men det er en mulighed du må være forberedt på.

Scene 16 - Interludium III

Forudsat at spillerne følger den røde tråd og indser at showet må fortsætte, har de en del at nå den følgende dag. Det er nemlig premieredagen, og der skal øves en hel masse. Hvis Ljudmilla skal overtage hovedrollen som Gisela, skal der i hvert fald to gennemspilninger til, for at hun kan huske sine replikker og placeringer, samt hendes cues. Alle skal stramme sig an. Sværdekampene skal være helt på plads. Mortivus og Grev Johann skal være sikre på hvordan det slemme sår Mortivus får under deres kamp skal udføres.

Der er sådan set ikke den store grund til at opføre disse gennemspilninger, med mindre spillerne gerne vil, for at få en fornemmelse for de nye rolleskift. Hvis I har brugt lang tid, så

Tæppefald - Scenarie

spring dem over og gå direkte til premieren. Der vil sikkert være masser af mennesker for at se Gisela, som der altid er. Markus må fortælle dem, at hun er alvorligt syg, men at hun har bedt dem fortsætte showet uden hende. Det er godt en løgn, men en løgn folk er villige til at acceptere, da den jo fremstiller Gisela som et storsindet væsen, og det er sådan hendes fans ser hende.

Scene 17 - Premieren

Forudsat at der er en forestilling at se vil byens spidser begynde at møde op i teatret omkring en time efter aftensmaden. Skuespillerne har lige haft en times tid til at slappe af i kroppen, få strakt ud, varmet stemmen ordentligt op og få lidt at spise. Rygterne vil svirre i spisesalen om hvem, der nu er kommet. Til nogens overraskelse dukker Graf Boris Todbringer selv op, sammen med sin søn Heinrich, og sin Champion Dieter Schmiedhammer. Grafen har også fire Knights Panther med som bodyguards, og de går straks mod kongelogen, som altid er reserveret til Grafens og hans familie, selv om logen ofte står tom. Der er masser af mennesker udenfor, og rygter om Giselas sygdom og mystiske uheld med lysekronen har kun ansporet endnu flere til at dukke op. En time inden tæppet går, er alle pladser i salen fyldt, og hoveddøren må lukkes, til manges skuffelse.

En halv time før start går husmusikanterne ind og stemmer instrumenter. De spiller til alle solosangene, og akkompagnerer stykket de steder, hvor der er brug for musik, fx under jagten, eller når noget er meget følelsesladet, enten had eller kærlighed. Giv spillerne en mulighed for at forberede sig. Måske de vil have nogle andre ting med på

scenen end de plejer. Beskriv gerne for dem, hvor fyldt salen er, og hvor forventningsfulde folk ser ud. Præcis på klokkeslaget blænder lysmændene ned for petroleums-lamperne ude i salen, og orkestret begynder at spille. Tæppet trækkes op, og lyset stiger på scenen. Stykket er i gang.

Scene 18 - Tæppefald

Hele stykket forløber som planlagt. Faktisk bedre end planlagt. Med Ljudmilla som Rosinande får stykket en troværdighed, som det ikke havde før. Hele aftenen virker stykket mere virkeligt end nogensinde før. Der er ingen fejl eller småbommerter i opførelsen, og publikum er hevet langt væk til et andet sted, hvor historien handler om Rosinande, Grev Johann og Phantomet. Publikum er næsten alt for optaget af stykket til at de tør snakke med sidemanden, eller klappe mellem scenerne, af frygt for at ødelægge illusionen. Selv heller ikke på scenen, er der snak bag tæppet. Alle forbliver i deres rolle, og det giver en sjælden energi på scenen, der også smitter af på orkestret, der spiller meget følelsesladet hele aftenen.

Denne første del af skuespillet springer du bare over og fortæller hvordan spillerne oplever det. Vi springer ind i stykkets sidste scene, som spillerne burde kunne ret godt efterhånden. Bare lade dem gå i gang. Dog er der nogle små ændringer, som du skal smide ind undervejs, som de kommer frem. Da Hanz siger '*Sir. Vi må hellere få den unge Rosinande ind i varmen, inden hun bliver syg*', kommer der en sær *thud* lyd fra siden af scenen, hvor Phantom og Mortivus venter på at komme ind på scenen. Skuespilleren, der spiller Mortivus er så optaget af at skulle huske sin replik og trinene

Tæppefald - Scenarie

Forfatteren anbefaler:
Warhammer-romanen
Drachenfels som inspiration til
Tæppefald. Bogens forside ses
til højre.

til sværdkampen, at han ikke opdager, at Phantomet falder stille om på gulvet bag ham. I stedet tager det rigtige Phantom hans plads. Skuespillerne på scenen hørte den sære lyd, og Hanz kan sige '*hørte I det?*'. Her kan det være at spillerne begynder at undre sig.

Det næste der sker er at en fæl og ond latter slår op. Den er dybere og mere rungende end den plejer, og den har en farlig kant af sindssyge i sig. Det lyder ikke som skuespilleren, der normalt er Phantom, og da Phantom træder ind på scenen, med Mortivus foran sig ser han ud til at være omkring to meter høj og meget bred. Han er klædt i sort kappe, og en hvis halvmaske dækker hans ansigt.

Skuespilleren, der spiller Phantom er blevet slået ned af det rigtige Phantom, og Mortivus har været for anspændt til overhovedet at opdage det. Spillerne kan med det samme se, at det ikke er en skuespiller de kender, men før de kan reagere afleverer han sin replik med dyb og myndig stemme, præcist som den står i manuskriptet. Publikum bemærker intet. Da han siger '*nej, hun vil følge mig helt frivilligt. Kom min brud*' sker der noget usædvanligt. Rosinande får et sært udtryk i øjnene, som om hun ikke rigtigt kan tænke klart. En følelse af kærlighed mod Phantomet overvælder hende. Hun formår dog at aflevere sin replik. Denne følelse er unaturlig, for Phantomet har drukket en magisk drik, der gør ham i stand til delvist at kontrollere et andet sind, i dette tilfælde Ljudmillas. Drikkens kraft er ikke overvældende stærk, men nok til at hun ikke kan modstå ham, men virkningen holder ikke så længe. Da Phantomet sender Mortivus frem for at '*dræbe dem. dræb dem alle*' tager Phantomet Ljudmilla i sine stærke arme og

Tæppefald - Scenarie

Forfatteren anbefaler:
Andrew Lloyd Webbers
'Phantom of the Opera',
Victor Hugos roman og Dario
Argentos film af samme navn
som inspiration til Tæppefald

løfter hende op. Hun er stadig meget omtåget af den magiske effekt. Lige inden Grev Johanns replik træder Phantomet op på scenekanten og hopper ned på gulvet foran scenen, ganske tæt på publikum. Alle i salen (især dem på første række) er ved at skide i bukserne af spænding og frygt. Det er helt uhørt, at skuespillere bryder scenens illusion ved at træde ud i salen, men ingen i salen fatter mistanke. De er alt for opslugt at dette drama.

Dette er det springende punkt i scenariets sidste scene. På nuværende tidspunkt er alle spillerne klar over, at der er noget galt, selv skuespilleren, der spiller Mortivus. Det falske Phantom er ved at vågne ude i kulissen, og når lige at se en mad i sort kappe og hvid halvmaske hoppe ud over scenekanten, mens de andre skuespillere ser til, lamslåede. Nu skal spillerne tage en vigtig beslutning. Skal de forsøge at stoppe Phantomet? De vil de nok. Skal de prøve at forblive i rollerne, mens de gør det? Det er straks værre. De kunne godt bryde illusionen og råbe til publikum, hvad der er galt, og måske få dem til at stoppe ham. Måske vil det bare skabe panik, mens 150 mennesker styrter mod udgangen. Hvis spillerne kigger på Markus på første række, er det tydeligt, at han har regnet ud, at der er noget galt, men han signalerer, at stykket skal fortsætte. Skuespilleren, der spiller Phantom kan se kostumet, der alligevel ikke skulle bruges, da den ene af vagterne blevet skrevet ud. Det er et hurtigt skift at smide kappen og masken og trække i støvlerne, kjortlen, og kappen, og straks ligne en af Grev Johanns byvagter. På den måde kan han komme ind i stykket igen, uden at ødelægge noget.

Jeg antager, at spillerne kører scenen igennem til den bitre

ende. Phantomet prøver at nå en af dørene væk fra salen. Han slæber Ljudmilla efter sig op ad midtergangen, i håb om at nå den nødudgang, der er placeret for enden af den, mens kampen mod Mortivus udspilles på scenen. Ideelt set når Grev Johann at indhente Phantom oppe midt i salen. Ljudmilla er allerede ved at komme sig over effekten af den magiske drik. Hun husker sin replik, og den antager en vis tvetydighed. Kampen mod skuespillerne bryder ud. Phantom beskytter Ljudmilla, og han er stor og stærk. Han er trænet i brugen af sværd, og er en hård modstander. Præcist hvordan han bliver besejret er op til dig, men jeg synes han skal besejres. Det passer ligesom bedst i scenariet. Du kan lade terninger afgøre det, eller du kan lade Phantomet dø på det dramatisk rigtige tidspunkt. Hvis Ljudmilla har taget en rigtig dolk med (og ikke hendes teaterdolk, med falsk spids), så kunne det være passende, hvis hun dolker Phantomet i ryggen. Uanset hvad, når han ligger døende, vil han sige sin sidste replik: *'Rosinande min elskede. Hvordan kunne du forråde mig? Jeg ofrede alt for dig, dræbte i dit navn, så du kunne få dine drømme. Alt hvad jeg gjorde, var for din skyld',* men i stedet for at kalde hende Rosinande, kalder han hende Ljudmilla.. Med ordene *'alt hvad jeg gjorde var for din skyld'* udånder han midt i salen, mens publikum sidder naglet til sæderne, tørre i munden, fordi underkæben hænger, og våde i øjnkrogen. Aldrig før har de set sådanne effekter. Ingen har lagt mærke til, at han sagde Ljudmilla i stedet for Rosinande. Kun de fem skuespillere.

Efter lange sekunders pause og en sal mere stille en en gravhøj, rejser Graf Boris Todbringer sig fra sin plads, og begynder langsomt at klappe. Grafens søn og Champion

Tæppefald - Scenarie

følger trop, og på få sekunder eksploderer salen i klapsalver. Samtlige publikum rejser sig og klapper taktfast. Spillerne kan slæbe Phantom op på scenen igen, og der modtage stående ovationer fem gange, indtil tæppet sænkes for sidste gang.

Denne scene kan udspille sig lidt anderledes også. Hvis vi går ud fra, at det er Rolf, der er Phantom, er der en svag mulighed for at spilleren, der spiller Ljudmilla, måske mistænker Rolf. Hvis hun regner den ud, vil hun måske frivilligt gå med ham, eller hun vil afsløre ham. Det er dog ikke sikkert at hun lige genkender ham, da han jo har maske og en kutte på kappen. Kampen kan måske også være vildere, men folk, der klatrer op ad søjler for at komme op i nogen af logerne, eller tilskuere, der pludselig får blod på sig, eller et sværd, der hvisler lige forbi øret. Gør kampen interessant, og involver publikum, men gerne uden at illusionen brydes.

Scene 19 - Epilog

Når tæppet er faldet, vil spillerne sikkert gerne lige have rundet scenariet ordentligt af. Du kan jo fx afsløre morderens identitet, hvis de fjerner hans maske. Måske er det Rolf, måske er det en anden morder, du selv har bestemt. Måske vil de også hvad der skete med Adolphus. Der er en god chance for, at ejeren har hørt om episoden, og har afskediget ham. Og hvad med teaterstykket? På utallige opfordringer blev stykket forlænget, og gjort til en fast forestilling, der kørte i mange måneder, som var meget populær for sin nye måde at bruge hele rummet som scene på. Alle skuespillerne fik megen opmærksomhed fra kritikerne derefter, og Grafen kom igen flere gange og så stykket. Du kan sikkert selv finde på mere i

den retning. Måske har scenariet taget en drejning tidligt, der gør, at du slet ikke ender her. Hvis det er tilfældet, vil jeg ønske jer en god og spændende rejse. Og husk, det er altid vigtigere at have det sjovt end at følge scenariet slavisk. Hvis I vil lave noget om, så gør det, så længe I alle er enige om det, og det gør oplevelsen bedre.

Tæppefald - Bipersoner

Gisela Alptraum von Schweinenburg - La Prima Donna

M	WS	BS	S	T	W	I	A	Dex	Ld	Int	Cl	WP	Fel
3	22	17	3	3	9	30	1	33	35	31	24	32	39

Acting, Charm, Dance, Disguise, Etiquette, Seduction, Wit, Sing, Read/Write

Markus Fischer - Director

M	WS	BS	S	T	W	I	A	Dex	Ld	Int	Cl	WP	Fel
4	31	28	3	3	7	40	1	33	46	36	33	32	36

Acting, Dance, Disguise, Etiquette, Read/Write, Art, History

Simon Abtrünniger - Wretched Handyman

M	WS	BS	S	T	W	I	A	Dex	Ld	Int	Cl	WP	Fel
3	29	29	3	3	7	30	1	33	35	31	24	32	19

Baking, Carpentry, Consume Alcohol, Immunity to Disease

Lydia Teppichfresser - Lesbian Cook

M	WS	BS	S	T	W	I	A	Dex	Ld	Int	Cl	WP	Fel
3	24	23	3	4	9	30	1	28	35	28	34	32	30

Cook, Heal Wounds, Herb Lore

Adolphus Görschänder - Opulent Manager

M	WS	BS	S	T	W	I	A	Dex	Ld	Int	Cl	WP	Fel
3	21	19	3	4	9	32	1	31	37	38	32	30	24

Etiquette, Read/Write, Wit, Law, Numismatics, Embezzling

Elsa Sklaventreiber - Stern Dance Instructor

M	WS	BS	S	T	W	I	A	Dex	Ld	Int	Cl	WP	Fel
4	19	20	2	2	6	43	1	48	46	34	30	32	34

Dance, Etiquette, Read/Write, Acrobatics, Art, Ambidextrous

The Phantom - Theatrical Villain

M	WS	BS	S	T	W	I	A	Dex	Ld	Int	Cl	WP	Fel
4	53	48	5	5	12	50	2	47	43	33	49	48	30

Acting, Disguise, Read/Write, Night Vision 7', Luck, Disarm, Specialist Weapon: Fencing Sword, Street Fighter, Sixth Sense, Dodge Blow, Strike Mighty Blow, Musicianship: Violin, Ambidextrous, History, Concealment: Urban

Tæppefald - Leopold Hasardeur

Leopold Hasardeur

Leopold er en mand omkring de 30. Han er i god form, normal af bygning og har brunt, skulderlangt, krøllet hår og et veltrimmet overskæg. Han er 5'11", har solbrun hud og slanke fingre med velplejede negle. En række små ar dækker hans underarme og hænder; resultatet af flere års øvelse med fægtesværd, som han efterhånden er ganske frem med. Flere års dansetræning har bevirket, at hans gang er mere svævende end andre mænds. Leopold er Tenor.

Leopold er et behageligt væsen, som mange andre nyder at være i selskab med. Han er god til at give komplimenter, og har en evne til at sige de rette ord, når andre omkring ham er nedtrykte eller kede af det. Han er morsom uden at være hysterisk, og der er som regel en afslappet atmosfære omkring ham. Leopold er fast overbevist om, at man kommer længere i livet med en positiv attitude, og det hjælper ikke at stresse over ting, man alligevel ikke har indflydelse på. Denne holdning virker ofte beroligende på andre omkring ham, især op til en premiere, men har før også resulteret i, at andre skuespillere har beskyldt ham for at være ligeglad, og endda nogen gange for at være enormt irriterende på grund af hans afslappede holdning til alting. Det betyder naturligvis også at Leopold sjældent bliver rygende arrig. Han foretrækker at tale om eventuelle misforståelser, for at undgå sladder i krogene,

og er ikke bleg for at fortælle andre, hvad han synes om dem, både på godt og ondt.

Leopold er ansat på teatret 'The Lotus Theatre' i Middenheim, et lille, men anset teater, i hjertet af Middenheims Neumarkt-Osttor distrikt. Her spiller han med i husets opsætninger af diverse skuespil, musicals og operetter. De seneste år har Leopold som oftest haft rollen som helten i stykkerne, og dermed lige så ofte haft hovedrollen, da helten oftest er den centrale figur. Disse roller kræver, at Leopold både danser, synger, spiller skuespil og

fægter, hvilket betyder, at meget af Leopolds tid går med at holde sig i god form (han gør gymnastik hver morgen) og et par timer om dagen bruges på fægtetræning, sang og dans. Leopold går også op i sit udseende; ikke så meget fordi han er fokuseret på at være veltrænet eller er narcissistisk, men mere fordi, det til dels er udseendet, der er grundlag for hans udbud af roller. Så længe Leopold ser ung, sund og frisk ud vil han kunne spille rollen som helten.

Født i Grevenfeld, en lille forstad til Middenheim, med lidt over 50 indbyggere, har hele Leopolds opvækst og liv fundet sted i skyggen af Fauschlag, det mægtige bjerg, hvorpå Middenheim hviler. Allerede som ung fårehyrde drømte Leopold de lange dage væk; drømte om livet i byen og prinsessen på paladset, om at besejre Grafens Champion i bokseringen til den årlige festuge, og om at blive rig, og se fjerne egne.

Tæppefald - Leopold Hasardeur

Leopold drømmer stadig, og egentlig er jobbet på teatret bare midlertidigt, mens han venter på at lykken dumper ned i skødet på ham. Han troede, han havde fundet prinsessen i form af Gisela Alptraum Von Schweinenburg, da han først kom til teatret. Han var fascineret af hende, og hun tog han som sin elsker, blandt mange bejlere. De var lykkelige en tid, men siden hen blev lykken sur. Leopold begyndte at vise interesse for en ung, ny skuespillerinde (Ljudmilla Arglos) og Gisela gjorde det forbi i en storladen, teatralisk scene, der involverede kasteri med vaser og deslige, foran et måbendepublikum af teaterfolk. Leopold har aldrig fået den opmærksomhed igen fra Ljudmilla, som han viser for hende. Han har efterhånden ventet en del år på drømmen, og er selv begyndt at hjælpe lykken lidt på vej. Derfor spiller Leopold tit om penge på nogen af byens mere lumre beværtninger. Det har resulteret i, at Leopold har en større gæld hos en af Middenheims mest lyssky entreprenører, Edam Gouda. Derfor har Leopold heller ikke så travlt med at komme ud, for Hr. Gouda vil vist gerne snart se nogle af sine penge igen, og Leopold har ingen kontanter på kistebunden.

Andre ansatte

Patrick Zwitterig: Skuespiller midt i 20'erne. Tenor/Sopran. Homoseksuel. En af pigerne. Patrick er meget temperamentsfuld, glad for farver og meget modebevidst. Han gør meget ud af at pleje sin krop, og mange kvinder på teatret misunder ham de lange, velformede ben, og de fyldige læber. Du beundrer hans mod. Du synes han gør kedelige roller spændende med sine fortolkninger.

Ljudmilla Arglos: Skuespillerinde i starten af 20'erne. Mezzosopran. Spirende stjerne. Lidt naiv, men fuld af energi. Smuk og har en dejlig stemme, og hendes dansetrin er fejlfri.

Hun nynner meget ofte kendte klassiske værker. Hun er en gudinde. Hun er skyld i, at du ikke længere er sammen med Gisela. Du kan slet ikke fjerne blikket fra hende.

Magnus Übel: Skuespiller i starten af 30'erne. Bas. Skurk. Han er høj, bred og en herre af intellekt. Han er veluddannet, og har gode manerer, selvom han godt kan virke arrogant og nedladende. Magnus nyder tit en god litterær klassiker og en pibe tobak. Han er dygtig med et sværd. Han har givet dig flere at dine ar. Han lever sig altid helt ind i rollerne og giver den altid 110% på scenen.

Dieter Krüppel: Skuespiller sidst i 20'erne. Baryton. Håndlanger. Dieter er på ingen måde køn. Onde tunger kalder ham endda mutant. Til gengæld er han fantastisk morsom og meget venlig, og han er altid snaksagelig. Dieter er ført og opvokset på kroen, der nu er en del af teatret. Dieter har en gudbenådet stemme, der klart slår alle andre på teatret. Den er næsten uvirkelig. Han har en smuk stemme, men andet har han ikke kørende for sig. En skam at han er så grim.

Gisela Alptraum von Schweinenburg: Skuespillerinde. Alder ukendt, men formodentlig over 30. Sopran. Heltinden. Lettere kraftig skjoldmø med primadonnanykker. Hun er altid meget dramatisk i hendes væremåde, både på og af scenen. Har utallige fans, mange bejlere og sikkert en del elskere. Ankommer til og forlader teatret i privat karret. Din gamle flamme. Nu er hun overvægtig, bitter og teatralisk.

Markus Fischer: Instruktør. I starten af 40'erne. Nydelig mand, der ved præcist hvad han vil have. Respekteret og afholdt. Har lavet utallige forestillinger på Lotus teatret. Har været med på

Tæppefald - Leopold Hasardeur

mange store opsætninger på andre teatre i sin ungdom. Du holder meget af ham. Han er dygtig, og får altid det bedste frem i folk.

Simon Abtrünniger: Altmuligmand. Omkring de 50. Kaldes også rottefænger. Altid beskidt og usoigneret, og en duft af sprit hænger omkring ham. Han reparerer småskader på bygningen, fanger rotter, fejer scenen, og en masse andre småjobs. Han er ikke uvenlig, men holder sig meget for sig selv. Spøjs type. Sådan nogen er der altid på et teater.

Lydia Teppichfresser: Kogekone. Omkring de 40. En stor matrone. Jovial. Altid røde kinder, og en frisk bemærkning. Hendes mad er lækker og sund, og der er altid nok. Kender alle husgeråd i mands minde, og stortuder altid til premieren på et stykke, selvom hun er ret maskulin til tider. Hun er lidt moderagtig. Hun hiver dig tit i kinden, og giver gerne en ekstra portion mad, hvis du vil have det.

Adolphus Görschänder: Bestyrer. Over 50. Godt i stand, og altid klædt i spraglet tøj. Smiler altid bredt over sit røde ansigt, og pruster altid en lille smule. Har en fin lille stok, og inspicerer altid hele teatret og giver sit besyv med. Han bærer altid rundt på en lille pose med røde bolcher i. Ejerens håndlanger. Han virker tit som om han selv har ejerfornemmelser over teatret.

Elsa Sklaventreiber: Danseinstruktør. Sidst i 40'erne. En stram tante. Hendes hår er gråsprængt og altid samlet i en stram knold i nakken. Hun instruerer de små børn i ballet, og ses ofte selv i trikot med strutskørt. Hun er meget bestemt, men kan også være flink, hvis ellers tingene kører efter hendes hoved. Hun har lært dig alle trin du kan. Hun er hård, men retfærdig.

Aktuelle situation:

Du er ansat som skuespiller på The Lotus Theatre i Middenheim. Det er den årlige festuge, en begivenhed, der tiltrækker tusinder af besøgende hvert år. Hele byen er på den anden ende, og i hele ugen sover byen aldrig helt. Der er hundredvis af boder, stande, optog, opvisninger, konkurrencer og sportsbegivenheder. Også jeres teater er ramt af festugens festivitas. Som en del af festugen vil I opsætte et stykke på rekordtid, fra audition til premiere, på kun fire dage. Alt imens vil teatret være åbent for den almene befolkning, der så kan se hvordan et teaterensemble arbejder. Jeres premiere er sat til Angestag, festugens næstsidste dag, og alle byens spidser dukker op til premieren. Stykket I skal opføre er Phantom of the Theatre, et klassisk stykke omgærdet af megen mystik.

Du har et værelse i bygningen, der støder til teatret. Man bliver ikke rig af at spille teater, men du har fast tag over hovedet, og du får 3 måltider mad om dagen, hvilket er mere end man kan sige om de fleste. Når du ikke skal være på scenen eller har andre aftaler på teatret er din tid egentlig din egen, men du skal som regel altid lige tjekke med instruktøren, om det er i orden at du går ud. I den næste uges tid bliver der ikke tid til at se noget som helst, da du vil have nok at gøre med at blive klar til premieren.

Selv om du er fastansat skal du, ligesom alle andre på teatret stadig til audition hver gang et stykke skal begynde, for der kommer ofte andre skuespillere udefra, for at prøve lykken. De får som regel mindre roller, men du har før set nogen løbe med en af de større roller. Mon det er din tur til at have hovedrollen denne gang?

Tæppefald - Magnus Übel

Magnus Übel

Magnus er en herre snart i midten af 30'erne. Han er bredskuldret, med et firskårent ansigt og pluskæbe. Hans hår er kort og ravesort, med stænk af grå. Han er solbrun og har daggamle skægstubbe, og intense, intelligente øjne. Magnus er 6'1" og hans krop er muskuløs. I sin fritid foretrækker han mørkt tøj af udsøgt kvalitet, gerne silke eller satin. Magnus er Bas.

Magnus er en herre af intellekt. Han kan nemt virke arrogant og bedrevidende, men det kommer sig ofte af, at han rent faktisk har ret. Han er veluddannet, og har gode manerer, og opfører sig altid civiliseret. Magnus kan måske godt være lidt kort for hovedet, hvis andre stiller ham uintelligente spørgsmål, eller generelt er irriterende. Til gengæld er han også et behageligt væsen når først man har vundet hans accept; noget langt fra alle på teatret har opnået.

Magnus er ansat på teatret 'The Lotus Theatre' i Middenheim, et lille, men anset teater, i hjertet af Middenheims Neumarkt-Osttor distrikt. Han har været på teatret et par år nu, og har i de fleste opsætninger spillet den onde skurk, oftest en af de allerstørste og vigtigste roller. Magnus bruger meget af sin tid på at øve sang, dans, fægtekunst, og ikke mindst skuespil, og han læser gerne store litterære værker og teori om faget. Det sker dog, at Magnus tager til audition på nogle af de andre, større teatre, i al hemmelighed selvfølgelig. Hans ambitioner strækker nemlig ud over Lotus teatret.

Magnus er yngste søn af en rig købmand. Det var forventet, at Magnus' storebror skulle overtage forretningen, mens Magnus selv skulle have en akademisk uddannelse. Derfor begyndte Magnus på et af Middenheims universiteter, i håb om at blive student, så han kunne få en læreplads og gøre karriere som advokat. Det var i disse unge studenterår at Magnus mødte en ung pige ved navn Frida. Hun var en fri sjæl, og lærte Magnus om musik, poesi og litteratur. I denne periode opdagede Magnus sin store kærlighed til teatret. I sin sparsomme fritid begyndte han at gå til auditions og læse de klassiske skuespil af Detlef Sierck. Det lykkedes Magnus at få rollen som 'Drachenfels' i stykket af samme navn da universitetet samme år satte det op. Langsomt fik teatret første prioritet, og studierne gled i baggrunden. Frida rejste til Sartosa med en fægteinstruktør.

Da Magnus for over ti år siden fik sit første job på Lotus teatret havde han opgivet sit studie. Hans far truede ham med at slå hånden af ham, hvis ikke han omgående vendte tilbage til studierne. Magnus' far kunne ikke se det brugbare i skuespil, og kunne slet ikke se hvorfor hans søn ville spille sit liv på den slags sigøjnerlivsstil. Siden den dag har Magnus svoret at ville spille hovedrollen i et Detlef Sierck-stykke på Royal College of Music. Så vil hans far se at han tog fejl. Magnus har kun brug for Lotus teatret for at øve sig, så han en dag bliver god nok til at komme ind på byens største teater, og når han en dag bliver anerkendt som Imperiets største skuespiller, større end Orfeo og Sierck, så vil han takke sine forældre, fordi de ikke troede på ham.

Magnus har meget lidt til over for de fleste på teatret. Han er ikke ubehagelig, men de keder

Tæppefald - Magnus Übel

ham. Derfor er han aldrig sluppet af med en af sine laster fra studietiden. Magnus er afhængig af den bevidsthedsudvidende plante Sort Lotus. Plantens frøstængler knuses og blandes med tobak, og ved forbrændingen frigives det hallucigene stof. Magnus føler at han bedre kan forstå de store mestre, eller komme ind til kernen af en rolle, når han er påvirket af Sort Lotus. Det skærper sanserne, og sindet opererer på mere abstrakte niveauer.

Andre ansatte

Leopold Hasardeur: Skuespiller omkring de 30. Tenor. Helt. Leopold er et behageligt menneske at være omkring. Han er positiv, og der er som regel en god stemning omkring ham. Dog kan hans noget afslappede holdning til alting godt blive irriterende, når det virker som om han ikke er engageret. Leopold er en smuk mand, en dygtig skuespiller, og han synger og danser ganske udmærket. Han lugter ofte ud af munden. Han har vist tidligere dannet par med Gisela, men gør det af en eller anden årsag ikke længere. Du husker en scene på teatret hvor Gisela gik amok og smed Leo ud. Det var vist noget med en yngre pige.

Patrick Zwitterig: Skuespiller midt i 20'erne. Tenor/Sopran. Homoseksuel. En af pigerne. Patrick er meget temperamentsfuld, glad for farver og meget modebevidst. Han gør meget ud af at pleje sin krop, og mange kvinder på teatret misunder ham de lange, velformede ben, og de fyldige læber. Der er flere og flere af hans slags i branchen. Så længe han bliver hos kvinderne, hvor han hører til.

Ljudmilla Arglos: Skuespillerinde i starten af 20'erne. Mezzosopran. Spirende stjerne. Lidt naiv, men fuld af energi.

Smuk og har en dejlig stemme, og hendes dansetrin er fejlfri. Hun nynn timer meget ofte kendte klassiske værker. Du kan se potentialet i den unge pige. Hun kunne blive en af de helt store stjerner, men hun mangler lidt rutine. Hun er stadig også lidt for umoden.

Dieter Krüppel: Skuespiller sidst i 20'erne. Baryton. Håndlanger. Dieter er på ingen måde køn. Onde tunger kalder ham endda mutant. Til gengæld er han fantastisk morsom og meget venlig, og han er altid snaksagelig. Dieter er ført og opvokset på kroen, der nu er en del af teatret. Dieter har en gudbenådet stemme, der klart slår alle andre på teatret. Den er næsten uvirkelig. Du er misundelig på den stemme. Misundelig i en sådan grad, at der kun er had til overs for det ynkelige skvat. Du er hård ved ham. Både på og af scenen. Han spiller ofte din håndlanger, så man kan godt slippe af sted med at give ham en flad på scenen.

Gisela Alptraum von Schweinenburg: Skuespillerinde. Alder ukendt, men formodentlig over 30. Sopran. Heltinden. Lettere kraftig skjoldmø med primadonnanykker. Hun er altid meget dramatisk i hendes væremåde, både på og af scenen. Har utallige fans, mange bejlere og sikkert en del elskere. Ankommer til og forlader teatret i privat karret. Uden tvivl dygtig, men hun er ovre hendes storhedstid. Nu er hun bare selvforherligende, og hun har taget en del på de seneste år. Hun interesserer dig ikke det mindste.

Markus Fischer: Instruktør. I starten af 40'erne. Nydelig mand, der ved præcist hvad han vil have. Respekteret og afholdt. Har lavet utallige forestillinger på Lotus teatret. Har været med på mange store opsætninger på andre teatre i sin ungdom. Du

Tæppefald - Magnus Übel

respekterer ham. Han er dygtig, og har mange gode fortællinger fra andre, større teatre.

Simon Abtrünniger: Altmuligmand. Omkring de 50. Kaldes også rottefænger. Altid beskidt og usoigneret, og en duft af sprit hænger omkring ham. Han reparerer småskader på bygningen, fanger rotter, fejer scenen, og en masse andre småjobs. Han er ikke uvenlig, men holder sig meget for sig selv. Nogen burde aflive den mølædte køter.

Lydia Teppichfresser: Kogekone. Omkring de 40. En stor matrone. Jovial. Altid røde kinder, og en frisk bemærkning. Hendes mad er lækker og sund, og der er altid nok. Kender alle husgeråd i mands minde, og stortuder altid til premieren på et stykke, selvom hun er ret maskulin til tider. Du kan egentligt godt lide hende. Hun er ikke den klogeste kvinde i verden, men det prøver hun ikke at skjule. Og hun er god som dagen er lang.

Adolphus Görschänder: Bestyrer. Over 50. Godt i stand, og altid klædt i spraglet tøj. Smiler altid bredt over sit røde ansigt, og pruster altid en lille smule. Har en fin lille stok, og inspicerer altid hele teatret og giver sit besyv med. Han bærer altid rundt på en lille pose med røde bolcher i. Du holder dig gode venner med ham, for han har kontakter. Der er noget omkring ham du ikke bryder dig om, men du kan ikke helt placere det.

Elsa Sklaventreiber: Danseinstruktør. Sidst i 40'erne. En stram tante. Hendes hår er gråsprængt og altid samlet i en stram knold i nakken. Hun instruerer de små børn i ballet, og ses ofte selv i trikot med strutskørt. Hun er meget bestemt, men kan også være flink, hvis ellers tingene kører efter hendes hoved. Hun har lært dig alt om at danse. Hun er dygtig, men også meget professionel.

Et træk du godt kan lide ved hende.

Aktuelle situation:

Du er ansat som skuespiller på The Lotus Theatre i Middenheim. Det er den årlige festuge, en begivenhed, der tiltrækker tusinder af besøgende hvert år. Hele byen er på den anden ende, og i hele ugen sover byen aldrig helt. Der er hundredvis af boder, stande, optog, opvisninger, konkurrencer og sportsbegivenheder. Også jeres teater er ramt af festugens festivitas. Som en del af festugen vil I opsætte et stykke på rekordtid, fra audition til premiere, på kun fire dage. Alt imens vil teatret være åbent for den almene befolkning, der så kan se hvordan et teaterensemble arbejder. Jeres premiere er sat til Angestag, festugens næstsidste dag, og alle byens spidser dukker op til premieren. Stykket I skal opføre er Phantom of the Theatre, et klassisk stykke omgærdet af megen mystik.

Du har et værelse i bygningen, der støder til teatret. Man bliver ikke rig af at spille teater, men du har fast tag over hovedet, og du får 3 måltider mad om dagen, hvilket er mere end man kan sige om de fleste. Når du ikke skal være på scenen eller har andre aftaler på teatret er din tid egentlig din egen, men du skal som regel altid lige tjekke med instruktøren, om det er i orden at du går ud. I den næste uges tid bliver der ikke tid til at se noget som helst, da du vil have nok at gøre med at blive klar til premieren.

Selv om du er fastansat skal du, ligesom alle andre på teatret stadig til audition hver gang et stykke skal begynde, for der kommer ofte andre skuespillere udefra, for at prøve lykken. De får som regel mindre roller, men du har før set nogen løbe med en af de større roller. Mon det er din tur til at have hovedrollen denne gang?

Tæppefald - Dieter Krüppel

Dieter Krüppel

Dieter er sidst i 20'erne. Han har korngult, kort, tjavset hår, der er ganske umuligt at få til at sidde i noget, der kan kaldes en frisure. Han har store ører, og hans øjne er lidt smalt sat. Dieter har ikke skæg, da det kun vil vokse i små pletter rundt omkring i ansigtet. Kopar marer hans ansigt, og han har tendens til pukkelryg. Dieter står omkring 5'6", men ville sikkert være betragteligt højere, hvis han rettede sig op. Dieter er Baryton.

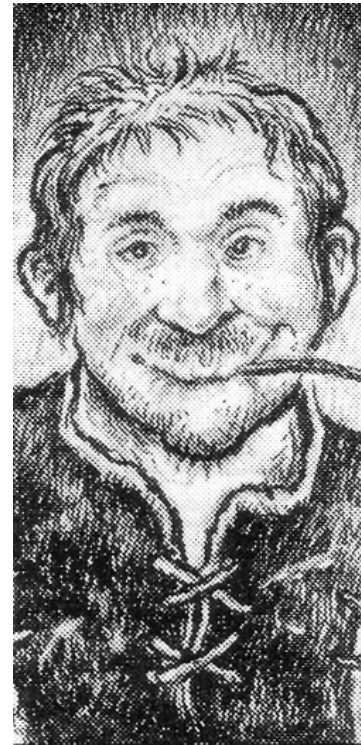
Nogen ville måske kalde Dieter den stille type, men det er faktisk langt fra sandheden. Dieter er ikke bleg for at blande sig i en samtale eller snakke løs om et eller andet emne, der interesserer ham, da han har opdaget, at folk har en tendens til at glemme hans udseende, når man snakker godt sammen. Han er måske ikke den store taler, men hvad han mangler i elegance, opvejer han i entusiasme. Af samme årsag er Dieter heller ikke bange for at gøre sig selv til grin, for alle kan lide en sjov fyr. Derfor er Dieter ofte klar til at falde på halen eller få en kage i ansigtet, for at bringe et smil til folks læber.

Dieter er ansat på teatret 'The Lotus Theatre' i Middenheim, et lille, men anset teater, i hjertet af Middenheims Neumarkt-Osttor distrikt. Her har han de sidste mange år medvirket i diverse opsætninger. Dieter er ikke den fødte skuespiller, og i de store dramaer spiller han sin rolle så godt som han nu kan. Det er dog i komedierne, at Dieter kommer til sin ret. Han har en perfekt timing, er god til at lave ansigter, og hans falde-på-halen

teknik er uforlignelig. Dieter ved godt, at hans udseende afholder ham fra at spille de store roller, som helt eller skurk. I stedet spiller han som regel tigger, skurkens håndlanger, krøbling eller monster.

Dieter er forældreløs. Han blev fundet på et af værelserne på den gamle kro The Hog's Head, der ligger lige op ad Lotus teatret. Det gamle kroer-par tog ham til sig, og opfostrede ham. De havde ingen børn selv, og takkede ofte guderne for den lille knægt. Som lille sneg Dieter sig ofte op på loftet og lyttede genne væggen, eller luskede rundt i baggården for at få et glimt af skuespillerne inde på teatret. Den gamle krofar døde af

sygdom, mens Dieter var ung, og han og kromutter kørte forretningen videre, så godt de kunne. Sådan gik flere år, og der var ofte skuespillere i krostuen. Dieter var altid meget opmærksom på de historier, de fortalte, og ved derfor en del om teaterverdenen. Da den gamle kromutter blev for syg til at kunne fortsætte, blev kroen sat til salg. Fordi kroen var i forfald, kunne den ikke indbringe så meget, men Lotus teatrets ejer købte kroen, da teatret ikke var udstyret med nogen form for private rum eller køkken. Dieter fik naturligvis en del af pengene, og resten blev brugt til en plads til kromutter på et hospice, beliggende nedenfor selve Fauschlag. Denne pludselige omvæltning i Dieters liv gav ham modet til at gå til prøve på teatret. De var bestemt ikke imponerede over hans udseende eller skuespilsevner, men hans stemme var åbenbart god nok til at få en plads. Dieter har boet fast i kroen, og været tilknyttet Lotus teatret lige siden.

Tæppefald - Dieter Krüppel

Dieters surrogatforældre har aldrig nævnt det, men Dieter ved godt at han ser anderledes ud. Andre børn og krogæster har før gjort nar ad ham, eller kastet sten efter ham på gaden. Derfor har Dieter altid været lidt indelukket, men forsøger at kompensere for sit ydre ved at være sjov og ikke-truende. Så sent som i sidste uge var han ved at komme i slagsmål på markedspladsen med en fulderik, der kaldte Dieter for mutantbarn. Slagsbroderen truede Dieter med at finde ham på teatret og dræbe ham for den stående dusør på mutanters hoved. I al hemmelighed hader Dieter smukke mennesker. Han kan ikke udstå folk med perfekte tænder, slanke fingre og smarte frisurer. Især er det slemt med folk, der er overdrevet forfængelige. Hvis han kunne ville Dieter gerne udrydde alle smukke mennesker i hele verdenen med ét slag. Heldigvis har staben på teatret accepteret ham, og han kan i store træk godt lide dem alle sammen. Dog har han meget svært ved at acceptere, at han altid skal spille grimme misfostre.

Andre ansatte

Leopold Hasardeur: Skuespiller omkring de 30. Tenor. Helt. Leopold er et behageligt menneske at være omkring. Han er positiv, og der er som regel en god stemning omkring ham. Dog kan hans noget afslappede holdning til alting godt blive irriterende, når det virker som om han ikke er engageret. Leopold er en smuk mand, en dygtig skuespiller, og han synger og danser ganske udmærket. Han lugter ofte ud af munden. Han har vist tidligere dannet par med Gisela, men gør det af en eller anden årsag ikke længere.

Patrick Zwitterig: Skuespiller midt i 20'erne. Tenor/Sopran. Homoseksuel. En af pigerne. Patrick er meget temperamentsfuld, glad for farver og meget modebevidst. Han gør meget ud af at pleje sin krop, og mange kvinder på teatret misunder ham de

lange, velformede ben, og de fyldige læber. Han er optaget af sig selv og sit udseende. Han må passe på han ikke falder ned fra scenen en dag.

Ljudmilla Arglos: Skuespillerinde i starten af 20'erne. Mezzosopran. Spirende stjerne. Lidt naiv, men fuld af energi. Smuk og har en dejlig stemme, og hendes dansetrin er fejlfri. Hun nynn timer meget ofte kendte klassiske værker. Hun er dejlig, og hun behandler dig med respekt. Men det irriterer dig at vide, at hun aldrig ville kunne falde for en grim fyr som dig. På den måde er hun overfladisk som alle de andre.

Magnus Übel: Skuespiller i starten af 30'erne. Bas. Skurk. Han er høj, bred og en herre af intellekt. Han er veluddannet, og har gode manerer, selvom han godt kan virke arrogant og nedladende. Magnus nyder tit en god litterær klassiker og en pibe tobak. Han er den værste af dem. Han er ofte efter dig. Du ved ikke hvorfor. Du har aldrig gjort ham noget.

Gisela Alptraum von Schweinenburg: Skuespillerinde. Alder ukendt, men formodentlig over 30. Sopran. Heltinden. Lettere kraftig skjoldmød med primadonnanykker. Hun er altid meget dramatisk i hendes væremåde, både på og af scenen. Har utallige fans, mange bejlere og sikkert en del elskere. Ankommer til og forlader teatret i privat karret. Et helt forfærdeligt menneske, der aldrig taler til dig. Hun kender sikkert ikke engang dit navn.

Markus Fischer: Instruktør. I starten af 40'erne. Nydelig mand, der ved præcist hvad han vil have. Respekteret og afholdt. Har lavet utallige forestillinger på Lotus teatret. Har været med på mange store opsætninger på andre teatre i sin ungdom. En venlig mand, der har accepteret dig. Han giver dig dog altid roller, der

Tæppefald - Dieter Krüppel

ligger lidt for tæt op ad dit fysiske handicap. Det er selvfølgelig stadig bedre end at være tigger.

Simon Abtrünniger: Altmuligmand. Omkring de 50. Kaldes også rottefænger. Altid beskidt og usoigneret, og en duft af sprit hænger omkring ham. Han reparerer småskader på bygningen, fanger rotter, fejer scenen, og en masse andre småjobs. Han er ikke uvenlig, men holder sig meget for sig selv. Han er lige så meget et udskud som dig, men alligevel virker han som om, han tror han er bedre end dig.

Lydia Teppichfresser: Kogekone. Omkring de 40. En stor matrone. Jovial. Altid røde kinder, og en frisk bemærkning. Hendes mad er lækker og sund, og der er altid nok. Kender alle husgeråd i mands minde, og stortuder altid til premieren på et stykke, selvom hun er ret maskulin til tider. Lydia var faktisk ansat mens kroen stadig var åben. Hun har været som en storesøster.

Adolphus Görschänder: Bestyrer. Over 50. Godt i stand, og altid klædt i spraglet tøj. Smiler altid bredt over sit røde ansigt, og pruster altid en lille smule. Har en fin lille stok, og inspicerer altid hele teatret og giver sit besyv med. Han bærer altid rundt på en lille pose med røde bolcher i. Han er en skidt fyr. Du ved ikke hvorfor, men du kan mærke det i nakkehårene, når du ser ham.

Elsa Sklaventreiber: Danseinstruktør. Sidst i 40'erne. En stram tante. Hendes hår er gråsprængt og altid samlet i en stram knold i nakken. Hun instruerer de små børn i ballet, og ses ofte selv i trikot med strutskørt. Hun er meget bestemt, men kan også være flink, hvis ellers tingene kører efter hendes hoved. Hun har altid været efter dig. Du har aldrig været god til at danse.

Aktuelle situation:

Du er ansat som skuespiller på The Lotus Theatre i Middenheim. Det er den årlige festuge, en begivenhed, der tiltrækker tusinder af besøgende hvert år. Hele byen er på den anden ende, og i hele ugen sover byen aldrig helt. Der er hundredvis af boder, stande, optog, opvisninger, konkurrencer og sportsbegivenheder. Også jeres teater er ramt af festugens festivitas. Som en del af festugen vil I opsætte et stykke på rekordtid, fra audition til premiere, på kun fire dage. Alt imens vil teatret være åbent for den almene befolkning, der så kan se hvordan et teaterensemble arbejder. Jeres premiere er sat til Angestag, festugens næstsidste dag, og alle byens spidser dukker op til premieren. Stykket I skal opføre er Phantom of the Theatre, et klassisk stykke omgærdet af megen mystik.

Du har et værelse i bygningen, der støder til teatret. Man bliver ikke rig af at spille teater, men du har fast tag over hovedet, og du får 3 måltider mad om dagen, hvilket er mere end man kan sige om de fleste. Når du ikke skal være på scenen eller har andre aftaler på teatret er din tid egentlig din egen, men du skal som regel altid lige tjekke med instruktøren, om det er i orden at du går ud. I den næste uges tid bliver der ikke tid til at se noget som helst, da du vil have nok at gøre med at blive klar til premieren.

Selv om du er fastansat skal du, ligesom alle andre på teatret stadig til audition hver gang et stykke skal begynde, for der kommer ofte andre skuespillere udefra, for at prøve lykken. De får som regel mindre roller, men du har før set nogen løbe med en af de større roller. Mon det er din tur til at have hovedrollen denne gang?

Tæppefald - Patrick Zwittrig

Patrick Zwittrig

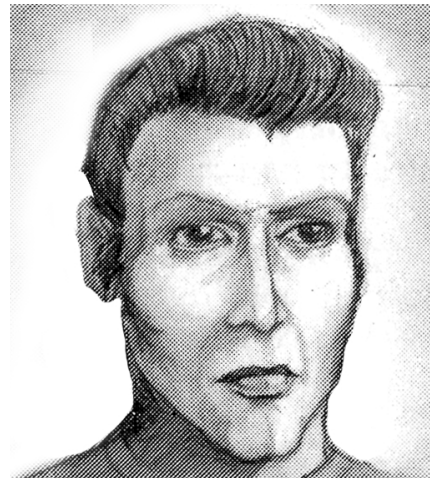
Patrick er en ung mand midt i 20'erne. Han har kort, velplejet hår, der er farvet blodrødt. Han har lange, slanke ben, der altid er glatbarberede, og høje kindben fremhæver hans fyldige læber. Patrick har blå øjne; en stærk kontrast til det røde hår. Hans hud er pæn og glat, og hans tænder er pæne og mælkehvide. Patrick er erklæret homoseksuel, en ganske modig holdning, da enkelte kirker ikke er lige forstående. Patrick er Tenor / Sopran.

Patrick har en flink og en strid side. Han er oftest enten i den ene eller anden grøft. Hvis nogen eller noget har irriteret ham, er han hurtig til at blive meget ophidset, og han fortæller gerne til alle, der gider høre på det, hvad han nu er oprevet over. Andre gange er han nærmest en bølge af venskabelig kærlighed, og fortæller gerne hvorfor han er glad, og deler ud af kindkys og kram. Patrick går meget op i mode, og han kommenterer altid andres generelle beklædning, hvad enten han kan lide den eller ej. På bunden er han dog et blidt og venligt væsen, der bare ønsker at alle skal komme overens.

Patrick er ansat på teatret 'The Lotus Theatre' i Middenheim, et lille, men anset teater, i hjertet af Middenheims Neumarkt-Osttor distrikt. Her har han kun været ansat i et par år, men Patrick er allerede en af de mest kendte skuespillere der. Det skyldes naturligvis han særprægede personlighed, men også hans optræden på og bag scenen. Patrick har mest spillet kvindelige roller, eller unge drenge, og han har ikke haft nogen af de store roller endnu. Patrick

bruger meget af sin tid på at holde sin krop i form og glatbarberet. Fra tid til anden farver han også sit hår, og en gang om ugen besøger han gerne de fine tøjbutikker i Middenheims dyre butikskvarter.

Opvokset hos sin mor har Patrick aldrig kendt sin far. Moderen var kabaretsangerinde, og som resultat deraf var hun og sønnen tit på farten. Derfor er Patrick opvokset i diverse omklædningsrum på diverse barer og spillesteder rundt omkring i Middenheim og omegn. Moderen gjorde meget ud af altid at have forskellige bøger med, så Patrick kunne lære at læse, og måske få en uddannelse; en ting hans mor altid var fortvivlet over hun ikke havde. Den unge knægt lærte også andre nyttige egenskaber, såsom at lægge makeup og barbære ben. Måske på grund af opvæksten var det ikke noget stort chok for hverken Patrick eller hans moder, da han opdagede, at han var homoseksuel. Patrick valgte dog at følge i moderens fodspor, og blev således selvlært skuespiller. Mange gamle teaterfolk rundt omkring har givet gode råd og tekniske små-fif, hvilket betød at Patrick nemt kunne finde job, og således endte op på Lotus teatret.

På teatret behandles Patrick stort set som en af pigerne. Han deler garderobe med dem, og han får ofte bemærkninger fra misundelige skuespillerinder omkring hans kraftige hår, stærke, lange negle, hans lange, velformede ben og hans fyldige falset-stemme. Patrick ynder at klæde sig i farverigt tøj og farve sit hår, og senest har han fundet en hemmelig klub (gennem en ven), hvor mænd og kvinder lig ham selv kan mødes og nyde hinandens selskab, og give efter for kødets lyster. Det hele er meget nyt og spændende, og det er

Tæppefald - Patrick Zwittrig

noget med at man skal sværge ikke at fortælle om klubben, alle skal bære masker og man skal kunne de hemmelige tegn for at komme ind. Stormesteren, der arrangerer disse møder via breve, er den eneste der kender alle medlemmernes identitet. Patrick håber på at kunne lokke Magnus Übel med til sådant et møde engang. Patrick er nemlig håbløst forelsket i Magnus, og der er tit diskussion blandt tøserne om, hvem der har ret til at forsøge sig hos ham. Men så vidt Patrick ved er Magnus ikke til mænd, men hvis han aldrig prøver, finder han jo heller ikke ud af det.

Andre ansatte

Leopold Hasardeur: Skuespiller omkring de 30. Tenor. Helt. Leopold er et behageligt menneske at være omkring. Han er positiv, og der er som regel en god stemning omkring ham. Dog kan hans noget afslappede holdning til alting godt blive irriterende, når det virker som om han ikke er engageret. Leopold er en smuk mand, en dygtig skuespiller, og han synger og danser ganske udmærket. Han lugter ofte ud af munden. Han har vist tidligere dannet par med Gisela, men gør det af en eller anden årsag ikke længere. Han er nok lidt for kedelig for dig.

Ljudmilla Arglos: Skuespillerinde i starten af 20'erne. Mezzosopran. Spirende stjerne. Lidt naiv, men fuld af energi. Smuk og har en dejlig stemme, og hendes dansetrin er fejlfri. Hun nyrer meget ofte kendte klassiske værker. Hun er en god veninde, men også din største konkurrent. Hun står til at få nogle af de bedste roller efter Gisela, og hun har vist et godt øje til Magnus.

Magnus Übel: Skuespiller i starten af 30'erne. Bas. Skurk. Han er høj, bred og en herre af intellekt. Han er veluddannet, og har gode manerer, selvom han godt kan virke arrogant og

nedladende. Magnus nyder tit en god litterær klassiker og en pibe tobak. Han er desuden din helt store kærlighed i øjeblikket.

Dieter Krüppel: Skuespiller sidst i 20'erne. Baryton. Håndlanger. Dieter er på ingen måde køn. Onde tunger kalder ham endda mutant. Til gengæld er han fantastisk morsom og meget venlig, og han er altid snaksagelig. Dieter er ført og opvokset på kroen, der nu er en del af teatret. Dieter har en gudbenådet stemme, der klart slår alle andre på teatret. Den er næsten uvirkelig. Han kunne godt gøre noget mere ud af sig selv. Han ser helt forfærdelig ud.

Gisela Alptraum von Schweinenburg: Skuespillerinde. Alder ukendt, men formodentlig over 30. Sopran. Heltinden. Lettere kraftig skjoldmø med primadonnanykker. Hun er altid meget dramatisk i hendes væremåde, både på og af scenen. Har utallige fans, mange bejlere og sikkert en del elskere. Ankommer til og forlader teatret i privat karret. Hun er en krukke, og du bryder dig ikke om hende, men hun er nok den med mest modesans efter dig.

Markus Fischer: Instruktør. I starten af 40'erne. Nydelig mand, der ved præcist hvad han vil have. Respekteret og afholdt. Har lavet utallige forestillinger på Lotus teatret. Har været med på mange store opsætninger på andre teatre i sin ungdom. Du har ham mistænkt for at være lidt biseksuel. Du holder dig gode venner med ham, så du fortsat får roller.

Simon Abtrünniger: Altmuligmand. Omkring de 50. Kaldes også rottefænger. Altid beskidt og usoigneret, og en duft af sprit hænger omkring ham. Han reparerer småskader på bygningen, fanger rotter, fejer scenen, og en masse andre

Tæppefald - Patrick Zwittrig

småjobs. Han er ikke uvenlig, men holder sig meget for sig selv. En helt forfærdelig undskyldning for en mand. Frastødende.

Lydia Teppichfresser: Kogekone. Omkring de 40. En stor matrone. Jovial. Altid røde kinder, og en frisk bemærkning. Hendes mad er lækker og sund, og der er altid nok. Kender alle husgeråd i mands minde, og stortuder altid til premieren på et stykke, selvom hun er ret maskulin til tider. Mon ikke hun er til kvinder. Hun har i hvert fald alle de klassiske tegn.

Adolphus Görschänder: Bestyrer. Over 50. Godt i stand, og går oftest klædt i spraglet tøj. Smiler altid bredt over sit røde ansigt, og pruster altid en lille smule. Har en fin lille stok, og inspicerer altid hele teatret og giver sit besyv med. Han bærer altid rundt på en lille pose med røde bolcher i. Han er et nødvendigt onde.

Elsa Sklaventreiber: Danseinstruktør. Sidst i 40'erne. En stram tante. Hendes hår er gråsprængt og altid samlet i en stram knold i nakken. Hun instruerer de små børn i ballet, og ses ofte selv i trikot med strutskjørt. Hun er meget bestemt, men kan også være flink, hvis ellers tingene kører efter hendes hoved. Hun er meget dygtig, og du kan faktisk godt lide den bestemte dame. Hun minder lidt om din mor.

Aktuelle situation:

Du er ansat som skuespiller på The Lotus Theatre i Middenheim. Det er den årlige festuge, en begivenhed, der tiltrækker tusinder af besøgende hvert år. Hele byen er på den anden ende, og i hele ugen sover byen aldrig helt. Der er hundredvis af boder, stande, optog, opvisninger, konkurrencer og sportsbegivenheder. Også jeres teater er ramt af festugens festivitas. Som en del af festugen vil I opsætte et stykke på rekordtid, fra audition til premiere, på kun fire dage. Alt imens vil teatret være åbent for den almene befolkning, der så kan se hvordan et teaterensemble arbejder. Jeres premiere er sat til Angestag, festugens næstsidste dag, og alle byens spidser dukker op til premieren. Stykket I skal opføre er Phantom of the Theatre, et klassisk stykke omgærdet af megen mystik.

Du har et værelse i bygningen, der støder til teatret. Man bliver ikke rig af at spille teater, men du har fast tag over hovedet, og du får 3 måltider mad om dagen, hvilket er mere end man kan sige om de fleste. Når du ikke skal være på scenen eller har andre aftaler på teatret er din tid egentlig din egen, men du skal som regel altid lige tjekke med instruktøren, om det er i orden at du går ud. I den næste uges tid bliver der ikke tid til at se noget som helst, da du vil have nok at gøre med at blive klar til premieren.

Selv om du er fastansat skal du, ligesom alle andre på teatret stadig til audition hver gang et stykke skal begynde, for der kommer ofte andre skuespillere udefra, for at prøve lykken. De får som regel mindre roller, men du har før set nogen løbe med en af de større roller. Mon det er din tur til at have hovedrollen denne gang?

Tæppefald - Ljudmilla Arglos

Ljudmilla Arglos

Ljudmilla er en ung kvinde i starten af 20'erne. Hun har meget langt lysblondt hår, ofte samlet i en fletning, der når hende til lænden. Hun er 5' 7", slank, spinkel af bygning, men har stadig kvindelige former. Hendes hud er lys, silkeblød og uden grimme ar eller mærker. Hendes øjn er smaragdgrønne, og glimter af nysgerrighed. Fregner pryder næseryggen og kinderne, og hendes smil er stort og varmt. Ljudmilla er Mezzo-Sopran.

Ljudmilla er en ung kvinde, der stadig til tider er som en forvirret teenager. Hun er ikke sky, men vælger måske alligevel ofte at tænke før hun taler, især i selskab med ældre, eller mere forstandige mennesker end hende selv. Når hun er i selskab med folk hun stoler på, er hun meget legesyg, og siger gerne sin mening, også selvom den måske er ilde hørt. Ljudmilla er en meget uskyldig pige, og nogen vil måske kalde hende en smule naiv. Dette skyldes nok Ljudmillas evindelige tro på det bedste i andre mennesker. Hun er nysgerrig, og vil gerne prøve nye ting, selvom hun er lidt tilbageholdende med at springe ud i noget, hun ikke har prøvet før. Hun arbejder hårdt, og er dedikeret til sit arbejde.

Ljudmilla er ansat på teatret 'The Lotus Theatre' i Middenheim, et lille, men anset teater, i hjertet af Middenheims Neumarkt-Osttor distrikt. Her har hun været ansat i et års tid, og er ved at være faldet rigtigt til. Indtil nu har hun udelukkende haft roller som statist eller en del af koret, men husets instruktør har rost hendes stemme, og fine skuespilsevner, så det kan vel ikke vare længe, før

en rolle på scenen er næste skridt. Ljudmilla er en fremragende danser og hendes stemme er perlende klar og fyldig. Hun øver sig gerne flere timer om dagen på sine ballettrin og hun kan ofte høres før hun kan ses. Ljudmilla er nemlig meget glad for at nynne eller synge de kende numre fra Detlef Siercks mange værker.

Ljudmilla er yngste datter af et retskaffent bondepar. Begge hendes ældre brødre drog af sted for at finde lykken som eventyrere i en ekspedition anført af Crown Prince Hergard von Tasseninck of Ostland. De drog vist ud i Grey Mountains, men ingen har hørt fra dem siden, og de rejste da Ljudmilla stadig var en ung pige. Siden har Ljudmilla drømt om at få et godt job inde i byen, der betalte godt, så hun kunne forsørge sine forældre, når de blev for gamle selv.

Ljudmilla har kun været i Middenheim i et lille års tid, og fik oprindeligt job som statist på teatret, hvor hun skulle synge i kor,

men forestillingen efter blev hun fastansat som en del af ensemblet. Hun tjener ikke fedt på jobbet, men hun lever godt, og hendes håb er at få job på et af de store teatre en dag, hvor hun kan tjene masser af penge. Hun er glad for at være på Lotus teatret, og hun har her forelsket sig i en ældre mand, ved navn Magnus Übel. Han er desværre alt for travlt optaget til at lægge mærke til hende, men måske vil han lægge mærke til hende, hvis hun nu får en større rolle. Ljudmilla har haft en kæreste før. Da hun flyttede til byen, prøvede de at fortsætte deres forhold. Men den store by gjorde indtryk på Ljudmilla, og hun fik ambitioner. Hendes kæreste, Rolf, havde

Tæppefald - Ljudmilla Arglos

det svært med at affinde sig med, at Ljudmilla boede i byen, og skulle starte en karriere uden ham. Langsomt voksede de fra hinanden, og til sidst måtte Ljudmilla bryde forholdet til den skinsyge Rolf. Det endelige brud kom aftenen efter Ljudmillas første premiere på Lotus teatret; en aften, der skulle have været glædelig. Rolf havde drukket, og da Ljudmilla begejstret ville berette om forestillingen, gik han amok og slog hende. Hun bad ham gå, hvorefter hun løb tilbage til teatret. Rolf stod tilbage på den mørke gade, råbende. Han svor han ville dræbe hende, hvis ikke hun forlod byen og kom hjem til hende.

Andre amsatte

Leopold Hasardeur: Skuespiller omkring de 30. Tenor. Helt. Leopold er et behageligt menneske at være omkring. Han er positiv, og der er som regel en god stemning omkring ham. Dog kan hans noget afslappede holdning til alting godt blive irriterende, når det virker som om han ikke er engageret. Leopold er en smuk mand, en dygtig skuespiller, og han synger og danser ganske udmærket. Han lugter ofte ud af munden. Han har vist tidligere dannet par med Gisela, men gør det af en eller anden årsag ikke længere. Du bryder dig om den måde han ser på dig på.

Patrick Zwitterig: Skuespiller midt i 20'erne. Tenor/Sopran. Homoseksuel. En af pigerne. Patrick er meget temperamentsfuld, glad for farver og meget modebevidst. Han gør meget ud af at pleje sin krop, og mange kvinder på teatret misunder ham de lange, velformede ben, og de fyldige læber. En god veninde, Han har lært dig meget om den store by siden du kom hertil. Han er også din største konkurrent. Du tror muligvis han er ude efter Magnus.

Magnus Übel: Skuespiller i starten af 30'erne. Bas. Skurk. Han er høj, bred og en herre af intellekt. Han er veluddannet, og har gode manerer, selvom han godt kan virke arrogant og nedladende. Magnus nyder tit en god litterær klassiker og en pibe tobak. Han er din prins, din helt, dit et og alt. Han er en rigtig mand, og en dygtig skuespiller.

Dieter Krüppel: Skuespiller sidst i 20'erne. Baryton. Håndlanger. Dieter er på ingen måde køn. Onde tunger kalder ham endda mutant. Til gengæld er han fantastisk morsom og meget venlig, og han er altid snaksagelig. Dieter er ført og opvokset på kroen, der nu er en del af teatret. Dieter har en gudbenådet stemme, der klart slår alle andre på teatret. Den er næsten uvirkelig. Sjov og underlig mand. Du kan godt lide ham. Han er god hele vejen igennem.

Gisela Alptrraum von Schweinenburg: Eller Grisela, som du kalder hende. Skuespillerinde. Alder ukendt, men formodentlig over 30. Sopran. Heltinden. Lettere kraftig skjoldmø med primadonnanykker. Hun er altid meget dramatisk i hendes væremåde, både på og af scenen. Har utallige fans, mange bejlere og sikkert en del elskere. Ankommer til og forlader teatret i privat karret. Hun er dygtig, men også en krukke. Du så gerne at hun gik på pension.

Markus Fischer: Instruktør. I starten af 40'erne. Nydelig mand, der ved præcist hvad han vil have. Respekteret og afholdt. Har lavet utallige forestillinger på Lotus teatret. Har været med på mange store opsætninger på andre teatre i sin ungdom. Dygtig mand. Du lytter til alt han siger.

Tæppefald - Ljudmilla Arglos

Simon Abtrünniger: Altmuligmand. Omkring de 50. Kaldes også rottefænger. Altid beskidt og usoigneret, og en duft af sprit hænger omkring ham. Han reparerer småskader på bygningen, fanger rotter, fejer scenen, og en masse andre småjobs. Han er ikke uvenlig, men holder sig meget for sig selv. Meget uhyggelig type. Han ser altid på dig og slikker sig om munden.

Lydia Teppichfresser: Kogekone. Omkring de 40. En stor matrone. Jovial. Altid røde kinder, og en frisk bemærkning. Hendes mad er lækker og sund, og der er altid nok. Kender alle husgeråd i mands minde, og stortuder altid til premieren på et stykke, selvom hun er ret maskulin til tider. Hun laver god mad, og er god til at lytte, hvis man vil tale om noget. Hun klapper dig altid venskabeligt i måsen.

Adolphus Görschänder: Bestyrer. Over 50. Godt i stand, og altid klædt i spraglet tøj. Smiler altid bredt over sit røde ansigt, og pruster altid en lille smule. Har en fin lille stok, og inspicerer altid hele teatret og giver sit besyv med. Han bærer altid rundt på en lille pose med røde bolcher i.

Elsa Sklaventreiber: Danseinstruktør. Sidst i 40'erne. En stram tante. Hendes hår er gråsprængt og altid samlet i en stram knold i nakken. Hun instruerer de små børn i ballet, og ses ofte selv i trikot med strutskørt. Hun er meget bestemt, men kan også være flink, hvis ellers tingene kører efter hendes hoved. Hun er tit efter dig, hvis du ikke holder koncentrationen.

Aktuelle situation:

Du er ansat som skuespiller på The Lotus Theatre i Middenheim. Det er den årlige festuge, en begivenhed, der tiltrækker tusinder af besøgende hvert år. Hele byen er på den anden ende, og i hele ugen sover byen aldrig helt. Der er hundredvis af boder, stande, optog, opvisninger, konkurrencer og sportsbegivenheder. Også jeres teater er ramt af festugens festivitas. Som en del af festugen vil I opsætte et stykke på rekordtid, fra audition til premiere, på kun fire dage. Alt imens vil teatret være åbent for den almene befolkning, der så kan se hvordan et teaterensemble arbejder. Jeres premiere er sat til Angestag, festugens næstsidste dag, og alle byens spidser dukker op til premieren. Stykket I skal opføre er Phantom of the Theatre, et klassisk stykke omgærdet af megen mystik.

Du har et værelse i bygningen, der støder til teatret. Man bliver ikke rig af at spille teater, men du har fast tag over hovedet, og du får 3 måltider mad om dagen, hvilket er mere end man kan sige om de fleste. Når du ikke skal være på scenen eller har andre aftaler på teatret er din tid egentlig din egen, men du skal som regel altid lige tjekke med instruktøren, om det er i orden at du går ud. I den næste uges tid bliver der ikke tid til at se noget som helst, da du vil have nok at gøre med at blive klar til premieren.

Selv om du er fastansat skal du, ligesom alle andre på teatret stadig til audition hver gang et stykke skal begynde, for der kommer ofte andre skuespillere udefra, for at prøve lykken. De får som regel mindre roller, men du har før set nogen løbe med en af de større roller. Mon det er din tur til at have hovedrollen denne gang?

Character sheet

NAME			RACE	GENDER	CAREER CLASS	ALIGNMENT
Leopold Hasardeur			Human	Male		Good
AGE	HEIGHT	WEIGHT	HAIR	EYES	DESCRIPTION	
					Se karakterbeskrivelse	

CURRENT CAREER	CAREER PATH	CAREER EXITS

	M	WS	BS	S	T	W	I	A	Dex	Ld	Int	Cl	WP	Fel
STARTER PROFILE	4	42	38	3	4	8	45	1	38	41	40	36	36	43

ADVANCE SCHEME														
----------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

CURRENT PROFILE														
-----------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

HAND TO HAND WEAPONS	I	WS	D	PY	SKILLS	SKILLS
----------------------	---	----	---	----	--------	--------

					Acting	
					Charm	
					Dance	
					Disguise	
					Dodge Blow	
					Gamble	
					Sing	

MISSILE WEAPONS	S	L	E	ES	Load	SKILLS
-----------------	---	---	---	----	------	--------

						Charm Animal (Sheep)
						Read/Write
						Specialist Weapons
						Fencing Sword

ARMOUR	Loc	ENC	ARMOUR POINTS
--------	-----	-----	---------------

			01-15 HEAD 16-35 RIGHT ARM 36-55 LEFT ARM 56-80 BODY 81-90 RIGHT LEG 91-00 LEFT LEG
--	--	--	---

Character sheet

NAME			RACE	GENDER	CAREER CLASS	ALIGNMENT
Magnus Übel			Human	Male		Neutral
AGE	HEIGHT	WEIGHT	HAIR	EYES	DESCRIPTION	
					Se karakterbeskrivelse	

CURRENT CAREER	CAREER PATH	CAREER EXITS

	M	WS	BS	S	T	W	I	A	Dex	Ld	Int	Cl	WP	Fel
STARTER PROFILE	4	48	41	4	4	9	40	2	41	43	51	30	33	41

ADVANCE SCHEME														
----------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

CURRENT PROFILE														
-----------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

HAND TO HAND WEAPONS	I	WS	D	PY	SKILLS	SKILLS
					Acting	
					Dance	
					Disguise	
					Dodge Blow	
					Sing	
					Read/Write	
					Specialist Weapon:	

MISSILE WEAPONS	S	L	E	ES	Load	SKILLS
						Fencing Sword
						History
						Etiquette
						Drug Addiction:
						Black Lotus

ARMOUR	Loc	ENC

01-15 HEAD

16-35 RIGHT ARM

36-55 LEFT ARM

56-80 BODY

81-90 RIGHT LEG

91-00 LEFT LEG

Character sheet

NAME			RACE	GENDER	CAREER CLASS	ALIGNMENT
Dieter Krüppel			Human	Male		Neutral
AGE	HEIGHT	WEIGHT	HAIR	EYES	DESCRIPTION	
					Se karakterbeskrivelse	

CURRENT CAREER	CAREER PATH	CAREER EXITS

	M	WS	BS	S	T	W	I	A	Dex	Ld	Int	Cl	WP	Fel
STARTER PROFILE	3	32	31	3	3	8	35	1	38	35	37	42	40	16

ADVANCE SCHEME														
----------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

CURRENT PROFILE														
-----------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

HAND TO HAND WEAPONS	I	WS	D	PY	SKILLS	SKILLS
					Clown Disguise Sing x 2 Read/Write Cook Consume Alcohol Dodge Blow	

MISSILE WEAPONS	S	L	E	ES	Load

ARMOUR	Loc	ENC

ARMOUR POINTS

01-15 HEAD

16-35 RIGHT ARM

36-55 LEFT ARM

56-80 BODY

81-90 RIGHT LEG

91-00 LEFT LEG

Character sheet

NAME			RACE	GENDER	CAREER CLASS	ALIGNMENT
Patrick Zwitterig			Human	Male		Neutral
AGE	HEIGHT	WEIGHT	HAIR	EYES	DESCRIPTION	
					Se karakterbeskrivelse	

CURRENT CAREER	CAREER PATH	CAREER EXITS

	M	WS	BS	S	T	W	I	A	Dex	Ld	Int	Cl	WP	Fel
STARTER PROFILE	4	28	27	3	3	7	45	1	47	32	31	34	31	43

ADVANCE SCHEME														
----------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

CURRENT PROFILE														
-----------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

HAND TO HAND WEAPONS	I	WS	D	PY	SKILLS	SKILLS
					Acting Charm Dance Disguise Sing Read/Write Seduction Art	

MISSILE WEAPONS	S	L	E	ES	Load

ARMOUR	Loc	ENC

ARMOUR POINTS

01-15 HEAD

16-35 RIGHT ARM

36-55 LEFT ARM

56-80 BODY

81-90 RIGHT LEG

91-00 LEFT LEG

Character sheet

NAME			RACE	GENDER	CAREER CLASS	ALIGNMENT
Ljudmilla Arglos			Human	Female		Good
AGE	HEIGHT	WEIGHT	HAIR	EYES	DESCRIPTION	
					Se karakterbeskrivelse	

CURRENT CAREER	CAREER PATH	CAREER EXITS

	M	WS	BS	S	T	W	I	A	Dex	Ld	Int	Cl	WP	Fel
STARTER PROFILE	4	27	23	2	3	7	50	1	41	29	35	33	31	48

ADVANCE SCHEME														
----------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

CURRENT PROFILE														
-----------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

HAND TO HAND WEAPONS	I	WS	D	PY	SKILLS	SKILLS
					Acting Charm Dance Disguise Sing Read/Write Wit	

MISSILE WEAPONS	S	L	E	ES	Load

ARMOUR	Loc	ENC

ARMOUR POINTS

01-15 HEAD

16-35 RIGHT ARM

36-55 LEFT ARM

56-80 BODY

81-90 RIGHT LEG

91-00 LEFT LEG

Scene 13

Rosinande bortføres

Efter en storstilet undersøgelse af byen, finder Greve Johann og byvakterne den unge Rosinande vandrende rundt nær et gammelt kloakudløb.
Entrat Rosinande.

Rosinande: Bare jeg nu ikke skal vælge mellem de to. Min kærlighed er delt. Jeg elsker den Mørke Skygge, men også den ædle Greve Johann. Jeg...

Entrat Greve Johann og Byvakterne Fritz og Hanz.

Johann: Min elskede Rosinande. Jeg troede du var forsvundet for evigt? Hvor har du været?

Fritz: Sir. Disse skygger gør mig utryg.

Hanz: Ja sandelig. De virker som om de har taget liv og form.

Rosinande: Jeg var vilddedt, elskede, men nu ser jeg. Du er den eneste for mig.

Johann: Oh, jeg har længtes efter disse ord. De er sødere end den sødeste vin, og lige så berusende.

Hanz: Sir. Vi må hellere få den unge Rosinande ind i varmen, inden hun bliver syg.

Fritz: Hørte I det?

Greven og byvakterne trækker deres sværd, trækker Rosinande i sikkerhed og stirrer ud i mørket. En latter fra Hinsides fylder natten.
Entrat Phantom og Mortuus.

Phantom: Er det sådan du takker mig for min gæstfrihed, elskede? Hvis du endnu ikke har indset at vi to hører sammen for evigt, så er det på tide at du gør det, fjollete pigebarn.

Johann: Du rører hende ikke! Hun vil aldrig følge dig mod sin vilje.

Phantom: Nej. Hun vil følge mig helt frivilligt. Kom min brud...

Rosinande: Jeg beklager, Greve. Jeg må følge mit hjerte... (hulk)

Rosinande tøver, bryder løs af Grevens greb, og går langsomt mod Mørket.

Hanz: Neeeeeej!

Fritz: Du kan vente dig, din havnesjovet!

*Hanz og Fritz stormer frem. Mortivus træder imellem.
Sværdkamp udbryder.*

Mortivus: I kæmper godt, men min styrke er jeres overlegen. Flygt, Herre, ud i natten. Tag Deres brud. Jeg holder Greven og hans usle håndlangere væk.

Phantom: Rosinande er min nu. Indse det, Greve. Hun vil aldrig blive din. Dræb dem, Mortivus. Dræb dem alle.

Johann: Rosinande. Jeg finder dig...

*Kampen fortsætter. Greven hjælper til. Phantom flygter med Rosinande.
Pludselig sårer Greven Mortivus. Greven og vagterne løber efter Phantom.
Mortivus rejser sig og halter efter. Jagten er lang. Endelig indhenter de ham.*

Johann: Selvom du ikke elsker mig, kommer du med mig tilbage, Rosinande.

Rosinande: Jeg ved ikke.. Har jeg ladet mørket overtage? Tager jeg fejl? Er denne mand ikke min skæbne?

*Greven og vagterne kommer i sværdkamp med Phantom, der beskytter
Rosinande. Hun står og ser ubeslutsomt til. Kampen bølger frem og tilbage.
Endelig drager hun kniven, hun havde gemt i natkjolen. Med et beslutsomt
stik, dolker hun Phantom i ryggen. Alt bliver stille.*

Phantom: Rosinande, min elskede. Hvordan kunne du forråde mig? Jeg ofrede alt for dig, dræbte i dit navn, så du kunne få dine drømme. Alt jeg gjorde, var for din skyld...

*Phantom synker sammen. Mortivus vakler ind og synker på knæ, stirrende
på sin herre. Rosinande vender blikket bort, og bryder ud i gråd.
Grev Johann lægger armene omkring hende og skuer mod fremtiden.*

Tæppefald

Scene 13

Rosinande bortføres

Efter en storstilet undersøgelse af byen, finder Greve Johann og byvakterne den unge Rosinande vandrende rundt nær et gammelt kloakudløb.
Entrat Rosinande.

Rosinande: Bare jeg nu ikke skal vælge mellem de to. Min kærlighed er delt. Jeg elsker den Mørke Skygge, men også den ædle Greve Johann. Jeg...

Entrat Greve Johann og Byvakterne Fritz og Hanz.

Johann: Min elskede Rosinande. Jeg troede du var forsvundet for evigt? Hvor har du været?

Fritz: Sir. Disse skygger gør mig utryg.

Hanz: Ja sandelig. De virker som om de har taget liv og form.

Rosinande: Jeg var vilddedt, elskede, men nu ser jeg. Du er den eneste for mig.

Johann: Oh, jeg har længtes efter disse ord. De er sødere end den sødeste vin, og lige så berusende.

Hanz: Sir. Vi må hellere få den unge Rosinande ind i varmen, inden hun bliver syg.

Fritz: Hørte I det?

Greven og byvakterne trækker deres sværd, trækker Rosinande i sikkerhed og stirrer ud i mørket. En latter fra Hindsides fylder natten.
Entrat Phantom og Mortuus.

Phantom: Er det sådan du takker mig for min gæstfrihed, elskede? Hvis du endnu ikke har indset at vi to hører sammen for evigt, så er det på tide at du gør det, fjollete pigebarn.

Johann: Du rører hende ikke! Hun vil aldrig følge dig mod sin vilje.

Phantom: Nej. Hun vil følge mig helt frivilligt. Kom min brud...

Rosinande: Jeg beklager, Greve. Jeg må følge mit hjerte... (hulk)

Rosinande tøver, bryder løs af Grevens greb, og går langsomt mod Mørket.

Hanz: Neeeeeej!

Fritz: Du kan vente dig, din havnesjovet!

*Hanz og Fritz stormer frem. Mortivus træder imellem.
Sværdkamp udbræder.*

Mortivus: I kæmper godt, men min styrke er jeres overlegen. Flygt, Herre, ud i natten. Tag Deres brud. Jeg holder Greven og hans usle håndlangere væk.

Phantom: Rosinande er min nu. Indse det, Greve. Hun vil aldrig blive din. Dræb dem, Mortivus. Dræb dem alle.

Johann: Rosinande. Jeg finder dig...

*Kampen fortsætter. Greven hjælper til. Phantom flygter med Rosinande.
Pludselig sårer Greven Mortivus. Greven og vagterne løber efter Phantom.
Mortivus rejser sig og halter efter. Jagten er lang. Endelig indhenter de ham.*

Johann: Selvom du ikke elsker mig, kommer du med mig tilbage, Rosinande.

Rosinande: Jeg ved ikke.. Har jeg ladet mørket overtage? Tager jeg fejl? Er denne mand ikke min skæbne?

*Greven og vagterne kommer i sværdkamp med Phantom, der beskytter
Rosinande. Hun står og ser ubeslutsomt til. Kampen bølger frem og tilbage.
Endelig drager hun kniven, hun havde gemt i natkjolen. Med et beslutsomt
stik, dolker hun Phantom i ryggen. Alt bliver stille.*

Phantom: Rosinande, min elskede. Hvordan kunne du forråde mig? Jeg ofrede alt for dig, dræbte i dit navn, så du kunne få dine drømme. Alt jeg gjorde, var for din skyld...

*Phantom synker sammen. Mortivus vakler ind og synker på knæ, stirrende
på sin herre. Rosinande vender blikket bort, og bryder ud i gråd.
Grev Johann lægger armene omkring hende og skuer mod fremtiden.*

Tæppefald

Scene 13

Rosinande bortføres

Efter en storstilet undersøgelse af byen, finder Greve Johann og byvakterne den unge Rosinande vandrende rundt nær et gammelt kloakudløb.
Entrat Rosinande.

Rosinande: Bare jeg nu ikke skal vælge mellem de to. Min kærlighed er delt. Jeg elsker den Mørke Skygge, men også den ædle Greve Johann. Jeg...

Entrat Greve Johann og Byvakterne Fritz og Hanz.

Johann: Min elskede Rosinande. Jeg troede du var forsvundet for evigt? Hvor har du været?

Fritz: Sir. Disse skygger gør mig utryg.

Hanz: Ja sandelig. De virker som om de har taget liv og form.

Rosinande: Jeg var vilddedt, elskede, men nu ser jeg. Du er den eneste for mig.

Johann: Oh, jeg har længtes efter disse ord. De er sødere end den sødeste vin, og lige så berusende.

Hanz: Sir. Vi må hellere få den unge Rosinande ind i varmen, inden hun bliver syg.

Fritz: Hørte I det?

Greven og byvakterne trækker deres sværd, trækker Rosinande i sikkerhed og stirrer ud i mørket. En latter fra Hinsides fylder natten.
Entrat Phantom og Mortuus.

Phantom: Er det sådan du takker mig for min gæstfrihed, elskede? Hvis du endnu ikke har indset at vi to hører sammen for evigt, så er det på tide at du gør det, fjollete pigebarn.

Johann: Du rører hende ikke! Hun vil aldrig følge dig mod sin vilje.

Phantom: Nej. Hun vil følge mig helt frivilligt. Kom min brud...

Rosinande: Jeg beklager, Greve. Jeg må følge mit hjerte... (hulk)

Rosinande tøver, bryder løs af Grevens greb, og går langsomt mod Mørket.

Hanz: Neeeeeej!

Fritz: Du kan vente dig, din havnesjovet!

*Hanz og Fritz stormer frem. Mortivus træder imellem.
Sværdkamp udbryder.*

Mortivus: I kæmper godt, men min styrke er jeres overlegen. Flygt, Herre, ud i natten. Tag Deres brud. Jeg holder Greven og hans usle håndlangere væk.

Phantom: Rosinande er min nu. Indse det, Greve. Hun vil aldrig blive din. Dræb dem, Mortivus. Dræb dem alle.

Johann: Rosinande. Jeg finder dig...

*Kampen fortsætter. Greven hjælper til. Phantom flygter med Rosinande.
Pludselig sårer Greven Mortivus. Greven og vagterne løber efter Phantom.
Mortivus rejser sig og halter efter. Jagten er lang. Endelig indhenter de ham.*

Johann: Selvom du ikke elsker mig, kommer du med mig tilbage, Rosinande.

Rosinande: Jeg ved ikke.. Har jeg ladet mørket overtage? Tager jeg fejl? Er denne mand ikke min skæbne?

*Greven og vagterne kommer i sværdkamp med Phantom, der beskytter
Rosinande. Hun står og ser ubeslutsomt til. Kampen bølger frem og tilbage.
Endelig drager hun kniven, hun havde gemt i natkjolen. Med et beslutsomt
stik, dolker hun Phantom i ryggen. Alt bliver stille.*

Phantom: Rosinande, min elskede. Hvordan kunne du forråde mig? Jeg ofrede alt for dig, dræbte i dit navn, så du kunne få dine drømme. Alt jeg gjorde, var for din skyld...

*Phantom synker sammen. Mortivus vakler ind og synker på knæ, stirrende
på sin herre. Rosinande vender blikket bort, og bryder ud i gråd.
Grev Johann lægger armene omkring hende og skuer mod fremtiden.*

Tæppefald

Scene 13

Rosinande bortføres

Efter en storstilet undersøgelse af byen, finder Greve Johann og byvakterne den unge Rosinande vandrende rundt nær et gammelt kloakudløb.
Entrat Rosinande.

Rosinande: Bare jeg nu ikke skal vælge mellem de to. Min kærlighed er delt. Jeg elsker den Mørke Skygge, men også den ædle Greve Johann. Jeg...

Entrat Greve Johann og Byvakterne Fritz og Hanz.

Johann: Min elskede Rosinande. Jeg troede du var forsvundet for evigt? Hvor har du været?

Fritz: Sir. Disse skygger gør mig utryg.

Hanz: Ja sandelig. De virker som om de har taget liv og form.

Rosinande: Jeg var vilddedt, elskede, men nu ser jeg. Du er den eneste for mig.

Johann: Oh, jeg har længtes efter disse ord. De er sødere end den sødeste vin, og lige så berusende.

Hanz: Sir. Vi må hellere få den unge Rosinande ind i varmen, inden hun bliver syg.

Fritz: Hørte I det?

Greven og byvakterne trækker deres sværd, trækker Rosinande i sikkerhed og stirrer ud i mørket. En latter fra Hindsides fylder natten.
Entrat Phantom og Mortuus.

Phantom: Er det sådan du takker mig for min gæstfrihed, elskede? Hvis du endnu ikke har indset at vi to hører sammen for evigt, så er det på tide at du gør det, fjollete pigebarn.

Johann: Du rører hende ikke! Hun vil aldrig følge dig mod sin vilje.

Phantom: Nej. Hun vil følge mig helt frivilligt. Kom min brud...

Rosinande: Jeg beklager, Greve. Jeg må følge mit hjerte... (hulk)

Rosinande tøver, bryder løs af Grevens greb, og går langsomt mod Mørket.

Hanz: Neeeeeej!

Fritz: Du kan vente dig, din havnesjovet!

*Hanz og Fritz stormer frem. Mortivus træder imellem.
Sværdkamp udbryder.*

Mortivus: I kæmper godt, men min styrke er jeres overlegen. Flygt, Herre, ud i natten. Tag Deres brud. Jeg holder Greven og hans usle håndlangere væk.

Phantom: Rosinande er min nu. Indse det, Greve. Hun vil aldrig blive din. Dræb dem, Mortivus. Dræb dem alle.

Johann: Rosinande. Jeg finder dig...

*Kampen fortsætter. Greven hjælper til. Phantom flygter med Rosinande.
Pludselig sårer Greven Mortivus. Greven og vagterne løber efter Phantom.
Mortivus rejser sig og halter efter. Jagten er lang. Endelig indhenter de ham.*

Johann: Selvom du ikke elsker mig, kommer du med mig tilbage, Rosinande.

Rosinande: Jeg ved ikke.. Har jeg ladet mørket overtage? Tager jeg fejl? Er denne mand ikke min skæbne?

*Greven og vagterne kommer i sværdkamp med Phantom, der beskytter
Rosinande. Hun står og ser ubeslutsomt til. Kampen bølger frem og tilbage.
Endelig drager hun kniven, hun havde gemt i natkjolen. Med et beslutsomt
stik, dolker hun Phantom i ryggen. Alt bliver stille.*

Phantom: Rosinande, min elskede. Hvordan kunne du forråde mig? Jeg ofrede alt for dig, dræbte i dit navn, så du kunne få dine drømme. Alt jeg gjorde, var for din skyld...

*Phantom synker sammen. Mortivus vakler ind og synker på knæ, stirrende
på sin herre. Rosinande vender blikket bort, og bryder ud i gråd.
Grev Johann lægger armene omkring hende og skuer mod fremtiden.*

Tæppefald

Scene 13

Rosinande bortføres

Efter en storstilet undersøgelse af byen, finder Greve Johann og byvakterne den unge Rosinande vandrende rundt nær et gammelt kloakudløb.
Entrat Rosinande.

Rosinande: Bare jeg nu ikke skal vælge mellem de to. Min kærlighed er delt. Jeg elsker den Mørke Skygge, men også den ædle Greve Johann. Jeg...

Entrat Greve Johann og Byvakterne Fritz og Hanz.

Johann: Min elskede Rosinande. Jeg troede du var forsvundet for evigt? Hvor har du været?

Fritz: Sir. Disse skygger gør mig utryg.

Hanz: Ja sandelig. De virker som om de har taget liv og form.

Rosinande: Jeg var vilddedt, elskede, men nu ser jeg. Du er den eneste for mig.

Johann: Oh, jeg har længtes efter disse ord. De er sødere end den sødeste vin, og lige så berusende.

Hanz: Sir. Vi må hellere få den unge Rosinande ind i varmen, inden hun bliver syg.

Fritz: Hørte I det?

Greven og byvakterne trækker deres sværd, trækker Rosinande i sikkerhed og stirrer ud i mørket. En latter fra Hinsides fylder natten.
Entrat Phantom og Mortuus.

Phantom: Er det sådan du takker mig for min gæstfrihed, elskede? Hvis du endnu ikke har indset at vi to hører sammen for evigt, så er det på tide at du gør det, fjolledede pigebarn.

Johann: Du rører hende ikke! Hun vil aldrig følge dig mod sin vilje.

Phantom: Nej. Hun vil følge mig helt frivilligt. Kom min brud...

Rosinande: Jeg beklager, Greve. Jeg må følge mit hjerte... (hulk)

Rosinande tøver, bryder løs af Grevens greb, og går langsomt mod Mørket.

Hanz: Neeeeeej!

Fritz: Du kan vente dig, din havnesjovet!

*Hanz og Fritz stormer frem. Mortivus træder imellem.
Sværdkamp udbryder.*

Mortivus: I kæmper godt, men min styrke er jeres overlegen. Flygt, Herre, ud i natten. Tag Deres brud. Jeg holder Greven og hans usle håndlangere væk.

Phantom: Rosinande er min nu. Indse det, Greve. Hun vil aldrig blive din. Dræb dem, Mortivus. Dræb dem alle.

Johann: Rosinande. Jeg finder dig...

*Kampen fortsætter. Greven hjælper til. Phantom flygter med Rosinande.
Pludselig sårer Greven Mortivus. Greven og vagterne løber efter Phantom.
Mortivus rejser sig og halter efter. Jagten er lang. Endelig indhenter de ham.*

Johann: Selvom du ikke elsker mig, kommer du med mig tilbage, Rosinande.

Rosinande: Jeg ved ikke.. Har jeg ladet mørket overtage? Tager jeg fejl? Er denne mand ikke min skæbne?

*Greven og vagterne kommer i sværdkamp med Phantom, der beskytter
Rosinande. Hun står og ser ubeslutsomt til. Kampen bølger frem og tilbage.
Endelig drager hun kniven, hun havde gemt i natkjolen. Med et beslutsomt
stik, dolker hun Phantom i ryggen. Alt bliver stille.*

Phantom: Rosinande, min elskede. Hvordan kunne du forråde mig? Jeg ofrede alt for dig, dræbte i dit navn, så du kunne få dine drømme. Alt jeg gjorde, var for din skyld...

*Phantom synker sammen. Mortivus vakler ind og synker på knæ, stirrende
på sin herre. Rosinande vender blikket bort, og bryder ud i gråd.
Grev Johann lægger armene omkring hende og skuer mod fremtiden.*

Tæppefald

Scene 13

Rosinande bortføres

Efter en storstilet undersøgelse af byen, finder Greve Johann og byvakterne den unge Rosinande vandrende rundt nær et gammelt kloakudløb.
Entrat Rosinande.

Rosinande: Bare jeg nu ikke skal vælge mellem de to. Min kærlighed er delt. Jeg elsker den Mørke Skygge, men også den ædle Greve Johann. Jeg...

Entrat Greve Johann og Byvakterne Fritz og Hanz.

Johann: Min elskede Rosinande. Jeg troede du var forsvundet for evigt? Hvor har du været?

Fritz: Sir. Disse skygger gør mig utryg.

Hanz: Ja sandelig. De virker som om de har taget liv og form.

Rosinande: Jeg var vilddedt, elskede, men nu ser jeg. Du er den eneste for mig.

Johann: Oh, jeg har længtes efter disse ord. De er sødere end den sødeste vin, og lige så berusende.

Hanz: Sir. Vi må hellere få den unge Rosinande ind i varmen, inden hun bliver syg.

Fritz: Hørte I det?

Greven og byvakterne trækker deres sværd, trækker Rosinande i sikkerhed og stirrer ud i mørket. En latter fra Hinsides fylder natten.
Entrat Phantom og Mortuus.

Phantom: Er det sådan du takker mig for min gæstfrihed, elskede? Hvis du endnu ikke har indset at vi to hører sammen for evigt, så er det på tide at du gør det, fjolledede pigebarn.

Johann: Du rører hende ikke! Hun vil aldrig følge dig mod sin vilje.

Phantom: Nej. Hun vil følge mig helt frivilligt. Kom min brud...

Rosinande: Jeg beklager, Greve. Jeg må følge mit hjerte... (hulk)

Rosinande tøver, bryder løs af Grevens greb, og går langsomt mod Mørket.

Hanz: Neeeeeej!

Fritz: Du kan vente dig, din havnesjovet!

*Hanz og Fritz stormer frem. Mortivus træder imellem.
Sværdkamp udbræder.*

Mortivus: I kæmper godt, men min styrke er jeres overlegen. Flygt, Herre, ud i natten. Tag Deres brud. Jeg holder Greven og hans usle håndlangere væk.

Phantom: Rosinande er min nu. Indse det, Greve. Hun vil aldrig blive din. Dræb dem, Mortivus. Dræb dem alle.

Johann: Rosinande. Jeg finder dig...

*Kampen fortsætter. Greven hjælper til. Phantom flygter med Rosinande.
Pludselig sårer Greven Mortivus. Greven og vagterne løber efter Phantom.
Mortivus rejser sig og halter efter. Jagten er lang. Endelig indhenter de ham.*

Johann: Selvom du ikke elsker mig, kommer du med mig tilbage, Rosinande.

Rosinande: Jeg ved ikke.. Har jeg ladet mørket overtage? Tager jeg fejl? Er denne mand ikke min skæbne?

*Greven og vagterne kommer i sværdkamp med Phantom, der beskytter
Rosinande. Hun står og ser ubeslutsomt til. Kampen bølger frem og tilbage.
Endelig drager hun kniven, hun havde gemt i natkjolen. Med et beslutsomt
stik, dolker hun Phantom i ryggen. Alt bliver stille.*

Phantom: Rosinande, min elskede. Hvordan kunne du forråde mig? Jeg ofrede alt for dig, dræbte i dit navn, så du kunne få dine drømme. Alt jeg gjorde, var for din skyld...

*Phantom synker sammen. Mortivus vakler ind og synker på knæ, stirrende
på sin herre. Rosinande vender blikket bort, og bryder ud i gråd.
Grev Johann lægger armene omkring hende og skuer mod fremtiden.*

Tæppefald